

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

UKRAINIAN LABOR NEWS

CORNER FRITCHARD AVE. & MCGREGOR ST.

The Provincial Library одить два рази на тиждень — в середу і суботу.

Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

PIK II.

4. 27.

СЕРЕДА, 19. МАЯ, 1910.

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, MAY 19th, 1910.

No. 27.

VOL. II.

Новинки.

З ВІЙНИ НА УКРАЇНІ.

Совітські війська відносять побіди над Поляками.

ЛОНДОН, 18. мая. — Російське совітське правительство доносить в офіційній комунікаті з Москви, що совітські армії відносять успіхи над Поляками на північній частині совітсько-польського фронту.

Большевики почали контр-офензиву проти Польщі.

ЛОНДОН, 17. мая. — Як говорять отримана тут нині з Москви урядова заява, совітські армії завдають удар польським військам, які недавно заняли Київ. Заява каже, що совітські війська почали наступ і звели боротьбу около 10 миль на північний схід від Києва.

В околицях Борисова була боротьба локального характеру, говорить ся далше в заяві. "Наші летуни звели знову успішну бій з польськими летунами і збили на землю польський аероплан. Летуна взято до неволі.

В районі Черкаська ми заняли село на захід від того міста. В напрямі Вапнярки наші війська ведуть успішній бій десять миль на північ від станиці Вапнярка.

На Крими, на захід від Перекопського перешийка, ворожі кораблі кілька разів бомбардували бережні села. На Азовським морі були сутички з ворожими кораблями 14 миль від Бердянська. Ворожі кораблі були змушені відступити.

Одеса не занята.

ЛОНДОН, 15. мая. — Воєнне бюро видає вчора вечером комунікат, в яким говорить ся, що до сєй пори нема ніякого підтвердження неволи українські (розумій польсько-петиторівські) війська заняли Одесу або яке друге важне місто.

В ПОЛЬЩІ ПОЧАЛИ ГОВОРИТИ ПРО МИР.

Польська валюта впаде дуже на долину.

ВАРШАВА, 14. мая. — Помимо побіди Поляків на Україні, в дипломатичних кругах і по часописях в Польщі почато знова говорити про мир. В той самий час в околицях Києва продовжає ся боротьба. Послідній комунікат сповіщає, що спроби большевиків виперти Поляків з терену коло моста, зісталися безітні по завзятим бою.

Успіхи на Україні і мова про мир не помогли грошовому ринкови, як сего надіюся. Марка впаде нині до найнижчої точки: 208 марок флора тепер на одного долара. Перед трома днями на одного долара треба було 195 марок. Так низько впаде марка за три дні. Упадок марки причиняють всіляким причинам, таким як спекуляція, брак матеріялів на експорт (винів), домагане заграничної позички і труднощі в розпочатю роботи по фабриках через брак машинерії, яку вивезли Німці підчас війни.

(Як би не оправдувала шляхецька Польща упадку своєї грошової валюти, то все таки факт остає фактом, що польська марка, помимо хвилених побіди на укр. фронті, падає страшно в долину. А так явище є найліпшим свідомством повного банкрутства шляхецької Польщі.)

Каже, що польська офензива з'єднує російський наряд коло Совітів.

КОПЕНГАГА, 15. мая. — Леонід Красін, російський народний комісар торговлі, рішучо заперече поголоски, немовби в Москві вибухла контрреволюція. Він заявляє, що польська офензива проти Росії зєднує російський наряд, який горне ся до совітів.

Совітська Росія накликає пролетарів цілого світа стати проти Польщі.

ЛОНДОН, 17. мая. — Комунікат російського совітського правительства, датований в Москві дня 16. мая, доносить про дуже кроваві бої, які ведуть ся на польсько-большевицьким фронті. Донесене говорить, що в наслідок воєнних операцій вигоріли цілі села, як також згоріла велика кількість збіжжя.

Згадане донесене подає різноразовий текст апелю, виданого до російських горожан та до пролетарів всіх країв, в яким питується ся польський напад і закликається ся їх нічим не помагати в доставі Полякам озброєння і амуніції, та не підтримувати жадної акції, яка помагала би польському нападови.

Трапезунт в Малій Азії під совітською владою.

КОНСТАНТИНОПЛЬ, 18. мая. — Тутешнє турецьке пресоє бюро оповіщає, що в Трапезунті, важнім чорноморським порті в Малій Азії, перебрала власть тамошня большевицька адміністрація. Після великої демонстрації, яка відбула ся в Трапезунті, населене стягнуло на долину турецький прапор, а на його місце вивисило большевицький, і встановило тимчасове правительство.

Відомо, що большевицькі жовніри в дійности дійшли вже до Трапезунта з Росії, однак планує увірене, що революція вибухла під руководством російських агітаторів. В деяких кругах уважають перехід Трапезунту під совітську власть роботою турецьких націоналістів, на знак протесту проти мирових точок, які виготовили альянти, та на те, щоби не допустити, аби Трапезунт став портом вільної Вірменії.

Большевики перейшли границю Персії.

ЛОНДОН, 17. мая. — Денеша з Тегерану (в Персії) до лондонського "Таймсу" під датою 11. мая доносить, що большевики появили ся в Астарі, за перською границею. Большевики заявили, що вони не мають жадних спорів з Персією, але британські війська мусять бути відтягнені.

ЗІ СТРАЙКУ У ФРАНЦІЇ.

Робітничі провідники у Франції арештовані.

ПАРИЖ, 18. мая. — Етієн Леветте, секретар ювії залізничників, М. Монмусон, радикальний провідник тей ювії і Лев Мідоль, секретар париської, ліонської і середземноморської ювії, зістали нині арештовані за участь в генеральнім страйку у Франції. Их оскаржують за конспірацію проти безпеченства краю.

Переведено також нині ряд "малих" арештовань.

Арештували соціалістичного редактора.

ПАРИЖ, 17. мая. — Борис Суворін, соціалістичний редактор, зістав нині арештований під закидом, що він робив заговор проти безпеченства краю.

Страйкове положене у Франції незмінене.

ПАРИЖ, 16. мая. — Положене, втворене страйком, є сегодні незмінене. Правительство і Генеральна Федерация Праці висловили сего вечера в пятнадцятий день страйку, своєю опінією щодо страйкового положення.

Правительство каже, що воно сподіє ся бачити положене назад нормальним в понеділок або у вівторок, в той час як Федерация покладає свої надії на генеральний страйк в Альзасі і Лютарингії, який може вибухнути кожної хвилі.

ПАРИЖ, 11. мая. — Сімнадцять осіб, включаючи туди кількох робітничих провідників, зістали арештовані вчора в Парижі під закидом застрашування робітників. Між ними був Люїс Кавійоет, залізничник з Пеку, коло Парижа, який, як йому закидають, хотів стримати на 4. мая потяг, ідучий з Ст. Жермейн до Парижа.

Арештованія робітників у Франції.

ПАРИЖ, 11. мая. — Сімнадцять осіб, включаючи туди кількох робітничих провідників, зістали арештовані вчора в Парижі під закидом застрашування робітників. Між ними був Люїс Кавійоет, залізничник з Пеку, коло Парижа, який, як йому закидають, хотів стримати на 4. мая потяг, ідучий з Ст. Жермейн до Парижа.

Російські робітники вивають делегатів британських і скандинавських робітників.

ЛОНДОН, 18. мая. — Бездротна телеграма з Москви доносить, що вчора прибули там британські і скандинавські робітники, представники норвежських і шведських професіональних союзів та скандинавських металевих робітників і члени американського Червоного Хреста. Лев Каменев, представитель московського совіту, привітав прибувших гостей на стації.

А. А. Порсел, відповідаючи в імени англійських трейд-юнів висловив надію, що британські трейд-юні будуть мати введові приємність прийняти в себе представителів російських робітників як своїх гостей. Коли заграничні гості переїздили уліцями Москви, їх всюди тепло вітали.

Стація бездротного телеграфа в Москві знова оперує.

ПАРИЖ, 14. мая. — Вежа Айфля в Парижі отримує знову бездротні телеграми з московської стації бездротного телеграфа, котра є під контролю російського совітського правительства. Комунікація з Москвою, яка була перервана на початку сего тижня, зістала знова відновлена. З Москви повідомляють, що московська стація була ушкоджена вибухом складу амуніції.

Росіяни і Японці на Сибірі заклали договір.

САН ФРАНЦИСКО, Кал., 13. мая. — Японська і російська військові комісії, які вели переговори у Владивостоці в цілі привернення приятельських зносин і усунення можливости будучих конфліктів между Росією і Японією, підписали дня 29. цвітня спільну угоду. Таку завну зложив тут вчора вечером Т. Отта, місцевий японський генеральний консуль.

Росіяни і Японці на Сибірі заклали договір.

Угода містить в собі 12 точок; в котрих між иншим говорить ся, що власти з обох заинтересованих сторін мають видати приказ для застановлення воєнних кроків, що російські власти мають дати гарантію, що телеграфічні лінії і залізні дороги в певних округах не будуть знищені, та що японські війська мають бути готові помочи Росіянам, коли буде вимагати конешність в приверненю комунікації.

Фінляндія бажає розпочати мирові переговори з Росією.

ГЕЛЬСІНГФОРС, 15. мая. — Фінляндія бажає розпочати мирові переговори з російським правительством і введові предложити час і місце, де мала би зібрати ся конференція. В сій цілі М. Голст, фінляндський міністер для заграничних справ, вивел ноту до совітського комісара для заграничних справ, Чічеріна.

Совітське правительство визнало републику на Сибірі.

МОСКВА, 18. мая. — Російське совітське правительство, помимо офензиві зі сторони деяких членів министерства, рішило визнати далекосхідну демократичну републику на Сибірі. Завтра буде вивел ноту в сій справі нота до М. Красношолова, міністра для заграничних справ нової републики. Дипломатичні зносини между совітським правительством і далекосхідною републикою будуть розпочаті негайно. Мирові переговори между далекосхідною републикою і Японією будуть продовжати ся, однак в виду того, що багато питань доти-

Бюро совітської Росії в Австралії.

СІДНІ, 15. мая. — З нинішнім днем отворено тут під числом 28 в Стейш'н Гавс бюро Російської Соціалістичної Федеративної Совітської Републики. Генеральним консулем є Петро Сімонов.

В ІРЛАНДІЇ.

В Лондондері проголошено воєнний стан.

ЛОНДОН, 18. мая. — Отримано нині відомість, що в Лондондері (в Ірландії) проголошено воєнний стан і прибуло там велике число війська для привернення порядку.

Каже, що для усмирення Ірландії треба буде 400.000 війська.

ЛОНДОН, 18. мая. — Істноване "стану війни" починає признавати кожний в Ірландії. Ляйтнант-полковник Рипінгтон, військовий знаток, говорить з приводу донесень, що в Ірландії буде проголошений воєнний стан, заявив, що в такому случаю треба буде мати в Ірландії найменше 400.000 війська.

Син-Фейнери знищили 50 поліційних бараків.

ДУБЛІН, 13. мая. — Урядова заява видана нині в Дубліні каже, що наїзники знищили в середу вночі п'ятдесят поліційних бараків. Виконано також облави на двайцятьох податкових урядників, підчас котрих спалено всі документи, а також заатаковано сім судових будинків.

Зайтнене поліційних бараків, як винаує дублінійський комунікат, було зорганізоване майже на таку велику скалю, як подібні напади минушого великодня, коли були напади на більше як на шістьдесят бараків.

М. Красношолов, бувши адвокат в Чикаго, вважає ся найсильнішим чоловіком в далекосхідній републиці. Він є знаний в американському робітничім русі через кілька літ і недавно був председателем ескекутивного комітету в Хабаровську.

Приготованя до мілітарної контролі є вже укінчені. Військо перебирає приватні помешканя в неспокойних місцях на поудні і на заході.

Англія посилає до Ірландії війська.

КОРК, 17. мая. — Дві тисячі війська з Англії висіли в суботу в Бантрі і негайно зістали розпреділені по цілім Вест Коркові, де вони будуть стационовані в місцях по п'ять миль одні від других. Військо, в числі 150 жовнірів, прибуло також до Скілберін. Воно заняло там кілька будинків, включаючи будинок міської ради, де воно урядило свою головну квартиру.

Т. Джонсон, дійсний секретар ювіїного конгресу, заявив тут вчора на робітничім мітингу в міській салі, що ірландські робітники не мають наміру завести таку републику як Злучені Держави, де ідея особистої свободи не є нікому відома і де засуджують мужичи і женци на доволіно в'язницю тільки за те, що посміли сказати, що Злучені Держави не є краєм свободи.

Син-Фейнери знищили 50 поліційних бараків.

ДУБЛІН, 13. мая. — Урядова заява видана нині в Дубліні каже, що наїзники знищили в середу вночі п'ятдесят поліційних бараків. Виконано також облави на двайцятьох податкових урядників, підчас котрих спалено всі документи, а також заатаковано сім судових будинків.

Зайтнене поліційних бараків, як винаує дублінійський комунікат, було зорганізоване майже на таку велику скалю, як подібні напади минушого великодня, коли були напади на більше як на шістьдесят бараків.

Вистави беруть участь найдужі сили Тов-а.

ЦІНИ МІСЦЬ: 75, 50, 35 і 25 ЦТ.

В СУБОТУ, 29-го МАЯ, С. Р.

Заходом Укр. Роб. Дому відіграєть ся дві чудових штуки з робітничого життя в Америці п. н.:

"АМЕРИКАНСЬКИЙ РОБІТНИК"

сценічна картина з робітничого життя, в 3-ох відсновах, Д. Едельштадта.

"СТРАЙКЕР"

образ з робітничого життя, в 1-ій дії, Л. Райнгольда.

ЦІНИ МІСЦЬ: 75, 50, 35 і 25 ЦЕНТІВ.

ВЕСЬ ДОХІД ПРИЗНАЧЕНИЙ НА СПЛАТУ ДОВГУ УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ.

Тикети на всі представлення можна купити вчасніше в Українським Робітничім Домі і у всіх українських skleпах та підприємствах.

В ІРЛАНДІЇ.

В Лондондері проголошено воєнний стан.

ЛОНДОН, 18. мая. — Отримано нині відомість, що в Лондондері (в Ірландії) проголошено воєнний стан і прибуло там велике число війська для привернення порядку.

Каже, що для усмирення Ірландії треба буде 400.000 війська.

ЛОНДОН, 18. мая. — Істноване "стану війни" починає признавати кожний в Ірландії. Ляйтнант-полковник Рипінгтон, військовий знаток, говорить з приводу донесень, що в Ірландії буде проголошений воєнний стан, заявив, що в такому случаю треба буде мати в Ірландії найменше 400.000 війська.

Приготованя до мілітарної контролі є вже укінчені. Військо перебирає приватні помешканя в неспокойних місцях на поудні і на заході.

Англія посилає до Ірландії війська.

КОРК, 17. мая. — Дві тисячі війська з Англії висіли в суботу в Бантрі і негайно зістали розпреділені по цілім Вест Коркові, де вони будуть стационовані в місцях по п'ять миль одні від других. Військо, в числі 150 жовнірів, прибуло також до Скілберін. Воно заняло там кілька будинків, включаючи будинок міської ради, де воно урядило свою головну квартиру.

Т. Джонсон, дійсний секретар ювіїного конгресу, заявив тут вчора на робітничім мітингу в міській салі, що ірландські робітники не мають наміру завести таку републику як Злучені Держави, де ідея особистої свободи не є нікому відома і де засуджують мужичи і женци на доволіно в'язницю тільки за те, що посміли сказати, що Злучені Держави не є краєм свободи.

Син-Фейнери знищили 50 поліційних бараків.

ДУБЛІН, 13. мая. — Урядова заява видана нині в Дубліні каже, що наїзники знищили в середу вночі п'ятдесят поліційних бараків. Виконано також облави на двайцятьох податкових урядників, підчас котрих спалено всі документи, а також заатаковано сім судових будинків.

Зайтнене поліційних бараків, як винаує дублінійський комунікат, було зорганізоване майже на таку велику скалю, як подібні напади минушого великодня, коли були напади на більше як на шістьдесят бараків.

Вистави беруть участь найдужі сили Тов-а.

ЦІНИ МІСЦЬ: 75, 50, 35 і 25 ЦТ.

В СУБОТУ, 29-го МАЯ, С. Р.

Заходом Укр. Роб. Дому відіграєть ся дві чудових штуки з робітничого життя в Америці п. н.:

"АМЕРИКАНСЬКИЙ РОБІТНИК"

сценічна картина з робітничого життя, в 3-ох відсновах, Д. Едельштадта.

"СТРАЙКЕР"

образ з робітничого життя, в 1-ій дії, Л. Райнгольда.

ЦІНИ МІСЦЬ: 75, 50, 35 і 25 ЦЕНТІВ.

ВЕСЬ ДОХІД ПРИЗНАЧЕНИЙ НА СПЛАТУ ДОВГУ УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ.

Тикети на всі представлення можна купити вчасніше в Українським Робітничім Домі і у всіх українських skleпах та підприємствах.

Погроми на Україні.

На території тої часті України, що знаходиться під окупацією польських військ працює спеціальна американська сусільна організація для несея помощи потерпілим Жидам. Члени тої комісії, представники жидівських робітничих юній, Макс Пайн і судія Фішер, прислали завіт про стан річий на бувшій петляорівській Україні.

Простими словами вони малюють такі страхоти, перед котрими бліднуть всі звірства, не тільки за останніх шість літ, але за цілий час історії людства, включаючи епоху преслідування Християн, хрестоносні походи і середовічну інквізицію.

В Проскуріві, Подільській губернії є братська могила, довга на 280 стій, а широка на 50 стій. В ту могилу завлено 1.260 трупів, котрі впади жертвою трохгодинного погрому, який вчинили петляорівські жовіри. Подробіці погромів не дають ся описати. В деяких містах жидівське населеня переміжало в протигу одного року до 30 погромів. Звірства доконували ся з відомо властью і після виробленого плану.

Петляорівські жовіри збиралісь відділами в ріжних частях міста і починали страшну роботу. Послугували ся лише холодним оружьем, щоби вистріли не заставили інших жителів втікати. Ходили від хати до хати і вирівзували цілі родини. Жінчини насильовали, а потім заколювали багнетами. Дітей підносили на багнетах і викидали через вікна.

Були слухи, що підпалювали людей і живі смолоскипи втікали, поки не впади жертвами. Одному старому рабину підпалили бороду і заставили його танцювати, а потім закололи його багнетами.

Коли кілька релігійних Жидів пробували над убитим рабином відомити молитву, їх всіх вирізаю. В многих містах на Україні жидівське населеня вирізаю на половину. Богато позіставших живили від погромів, побожеволяли, богато впади жертвою епидемії і всі загалом голодують.

Більшість міст і місточок представляють собою цвинтарі, на котрих блукають не люди, а страшні тіли.

Із звіту американської комісії взято диче деякі картини з сих страхот "цивілізованого" 20-го віку.

(За "А. Г.")

Робітнича молодіж Петрограду.

Коли Юденіч зі своїми білими бандами наближав ся до Петрограду, в організації молодіжи розвинула ся горячкова діяльність. Напруженя приготування, котрі мали вестити в жите ухвали Другого Всеросійського З'їзду Молодіжи, му сілі перервати ся.

Петроградська організація змобілізувала своїх членів і в сей спосіб втримала зі своїх рядів найбільшій і найдієвішій працюючій часті. Настадику сего наступило й ослабленя праці в самій союзі. В кількох місцевих групах лишило ся по 2 — 3 членів, котрі не могли взяти так живої участі в русі.

Всі сили були сконцентровані в "Свобідних Відділах", в "Відділі Невського Округа" Обуховських заводів і відділах санітарних в ролі доглядчик хорих і ранених. Більшість тих відділів становили товаришки з Організації Молодіж. Крім того молодіж становила звяз між поодинокими штабами.

Много товаришів вступили до червоної армії. А ті, що остались, виконували щоденні військові справи. В обороні Петрограду взяли участь поперх 1.200 членів Союзу Молодіж. Петроградський Комітет був репрезентований трома товаришами. Після переведення мобілізації, провізоричний комітет займав ся тільки технічними справами "Свобідного Відділу". Сей відділ був узброєний, мав все, чого тільки було потрібно до борби

був готовий відійти на фронт. Інструктори відділу були також члени союзу.

Крім військових справ ведено також оживленя працю в напрямі політичній і культуральній. Організація взяла горячу участь в приготуваннях до "жовтневого свята". Рольміє ся, що взяла вона також участь в "річній". "Відділ Борби" демонстрував як самодільна частина червоної армії.

Група Невського Округа взяла участь в битві і мала дівитрати. В її рядах згинув товариш Леонтьев. Борба під Красним Селом забрала також богато жертв з молодіжи. Відділ санітарний був на фронті. Тяжко ранена товаришка Рубина була на пості доглядчи.

При штабах оборонної армії члени молодіжи виконували таку працю, яка тільки случалась ся. Для орієнтації що до поступу білої гвардії, видавано в Петрограді в 10.000 примірників "Листок Молодого Пролетаря".

Коли ситуація на фронті поліпшилась, головну працю спрямовано знова на організацію. На першій засіданю сконстатовано, що майже всі організації втратили дуже богато під зглядом організаційним. Курси перервані, найдієвішій товариш впади жертвою в бою. Доми молодіжи були зачинені. З великими трудами вдало ся довести організаційну працю до давнього уровня.

На другім засіданю обговорено головню приготування до жовтневого свята. Разом з комуністичною партією організації молодіжи становили майже у всіх округах збірні пункти демонстрації. Вечером в партійній льокалях відбули ся концерти. В декотрих місцях відбули ся вечерниці з представленням і деклямаціями.

Дня 9 листопада в Малім Театрі відбуло ся представленя в дохід союзу молодіжи.

Після уступленя ворога наладжено стан облоги і знова отворено доми молодіжи. У всіх округах почала ся знова жива агітаційна діяльність.

Зростаня сил.

Парижські, а за ними й російські закордонні часописи (пр. "Славян Заря", 21 марта, число 75) подають оповіданя одного чоловіка, що прихав недавно з Києва, про політичне становище на Україні. В його оповіданю звертає увагу на себе та частина, в якій говорить ся, що в Центр. Вих. Комітет на останніх виборах пройшли в подавляючій більшості українські комуністичні незалежники і боротьбісти.

Той же свідок оповідає, що зараз ідуть переговори про консолідацію всіх українських дієвих партій, що на черзі стоїть заключеня згоди між боротьбістами і соціалістами-революціонерами. Плятформа — Україна є незалежна соціалістична радянська республіка.

Отже оповіданя втікача з Києва подає Парижеві такі факти, які чорна сотня, настроєна принципіально ворожо проти України, ніколи не прикрасує. В супереч квететницькій пропаганді петляорівських і інших буржуазно-зрадницьких агентів-провокаторів на Україні йде консолідація революційних національно-українських сил, які в центральну робітничу Раду дали подавляючу більшість. Український пролетаріат і селянство стоять твердо на національній і разом соціалістичній позиції.

Національна справа в руках самого народу і тепер він вже не дозволить буржуазним наймитам експлуатувати своє національне почуття! Се кінець аспіраціям всіх соціальних ворогів народу і запродаць Антанті, Денікіна, польської шляхти...

Українських "соціалістів", зрадників викинуту за обруч українського життя. Се — навука для їх і всіх тих дурисвітів, що вдягли ся тогу "патріотів" і трублять, що обоборюють право національного самоозначеня. На один бік кажуть, що вони боють ся з більшовіками лише за націо-

нальну справу, а на другій кричать, що оборонюють Европу від більшовізму. Сій містифікації тепер нікто не вірить, бо вже національну справу вирвано з буржуазної монополії. Тепер сам народ боронить своє національне право і се найкраща запорука того, що незалежна соціалістична Українська Республіка є і нікто вже її не занепастиє.

Робітничо-селянська Україна укріпляєть ся незалежно від руйніуючої роботи зрадників Петляор, Петрушевича, Макаренки, Мазеп, Мартосів, Поршів, Безпалків та всяких інших об'єктів уголовного процесу, що стоїть на черзі всенародної юстиції.

Україна farà da se!
("Нова Доба")

Освобожене жінок від домашньої неволі в Росії.

ПАРИЖ. — Соціалізація домашніх робіт є однієюм способом, що визволить жінчин від домашнього ярма. — пише Нікола Ленін в своїй брошурі під заг.: "Велика Ініціятива" (для студій рос. робітнички).

В однім році, каже Ленін, для визволеня жінчин, Росія зробила більше ніж інші краї в 10 роках. Закони, що уполкоряли жінчини, як: гідкі формальности в пошукваню за батьками "неправного ложа" дітей, зістали уневажені. А існують вони ще по всіх цивілізованих краях, на ганьбу капіталістичним властям. Ми гордимся ся нашими учинками, а коли ще більше пізнаємо фундаменти буржуазних законів і інституцій, то краще зможемо зорієнтувати ся в будові нашої святині. Будувати ми ще не зачали. Жінчини, помимо наших зусиль і на дальше оетают домашніми невільницями.

Закони еманіпації ще не зробили богато; богато домашніх дрібниць, як кухня, плеканя дітей і т. п. ще дальше гнетуть і отуманюють наших жінчин.

Правда еманіпація жінчин і правдивий комунізм запанують тоді, коли робітнич люд візьме керму держави в свої руки і вивопить війну домашній неволі. В твореню державного устрою треба уважати, щоби соціалізація домашніх робіт була практично переведена. Вводженя жите такої програми вже зачалось хоч вислід же не зовсім видний. Громадські гостинниці і захоронки для дітей ще далеко не в досконалій формі, але ствержують вагу жіночої рівноправности з мужицями на полі соціальної продукції і жите. Хоч такі інституції вже існують і в капіталістичних державах під покрішкою великої філантропії, але як тільки ми переберемо їх зараз позмінювали їх характеристистку.

Преса наша не марнує паперу на самохвалябу; ми не гордаємо про успіхи наших громадських гостинниць, однак справедливо вимагає сказати, що вони побудовані на слідууючій принципі: економія праці, санітарність — а зіль їх є: освобожене жінчин з домашньої неволі.

Безробітє в Німеччині.

Німецька газета "Кельнше Цайтунг" напечатала недавно статію про робітничі відносини в Німеччині. В статі говорить ся, що в Німеччині зараз панує страшне безробітє майже у всій індустрії.

Статистичне німецьке бюро одержало рапорти заводових робітничих юній, котрі ясно представляють робітничі відносини. Звіт юній будівельних робітнички, котра числить 4,538,921 членів показує, що вже в листопаді минушого року 131.193 робітнички, членів згаданой юній були викинені на брук. Інших 32 федеративних юній подають до статистичного бюро, що 110.626 членів їх юній були віділені від праці ще в жовтні 1919 року.

Найбільше безробітє існує між будівельними робіт-

никами. За ними слідували ткачі, а відтак готелєві і реставраційні робітнички. З кінець грудня 1919 року, 338.300 членів згаданых юній не мали ніякого занятя. Від того часу робітничі відносини не змінили ся, противно в деяких містах значно погіршили ся.

Одна берлінська газета напечатала статію про пекарську індустрію в Німеччині, в котрій говорить ся, що до висше згаданого лиха пристало ще одно. Іменно, властители пекарських заводів повідпраляли велике число місцевих пекарів, а їх місце заступлено вандруючими пекарями, котрі звичайно працюють за таншу платню як місцеві пекарі.

Властители пекарських заводів радо приймають їх до праці бо се приносить їм більшу користь, а вандруючим пекарям є нагода дешо заробити. З тої причини 129.543 місцевих пекарів ріжних міст Німеччини остали ся без праці.

Готелєві і реставраційна індустрія Німеччини також упала до дуже низького степеня, і тому велике число готелєві і реставраційної обслуги остало ся без праці. Робітнички сеї індустрії привелені тепер шукати праці в інших незнаній ім індустрії і працювати там за дуже малу платню, з котрої при теперішних відносинах в Німеччині ніяк не можна вижити. Правлячі круги роблять всякі можливі заходи, щоби поправити жите робітнички, але покищо нічого позитивного не зроблено.

СПРАВА РОСІЙСЬКИХ ПОЛОНЕНИХ В ФРАНЦУЗЬКІМ ПАРЛАМЕНТІ.

Питанє про бувших жовірів російської армії у Франції так як і про полонених, які прибули там з Німеччини або Бельгії, було піднято в пятницю, 26. марта, в французькому парламенті.

Один посол сказа такє в сій справі: "Я хочу просити французький уряд скінчити скандал з російськими полоненими, які ми задержуємо в нас."

У Франції і в Африці є яки 20.000 бідних російських салдатів і їх затримують в ріжних лагерах (таборах) і фортах. Вони домагають ся повороту до свого краю вже від довгого часу.

Я нагадую вам, панове! послі, ось що: Кілька днів тому назад в одній великій парижській часописі появиля ся статя про страшно тяжке становище російських салдатів в таборі Аллодіор.

Ми не зрозуміли славянської душі і величезне непорозумінє повстало між нами і ними. Тих, котрі домагались вернути ся в Росію, — всі вони були одної думки, — ми хотіли вислати до Денікіна.

Вони відмовились. Се було їх право. А ми затримуюмо їх тепер в тих таборах, про котрі я вам казав, а окрім того ще і тих, які після 8. падолиста 1918, бувші полонени в Німеччині на Рейні, втікли до нас. Вони знаходять ся нині в обставинах, які схарактеризую дуже коротко: вони не можуть читати газет, не мають ніяких звісток з рідного краю, а платять їм всього одні франк і пять сентімів на день.

Я вам раджу прочитати статію в парижській газеті, про котру згадував і я буду здивований, як вона не зворушить вас до сліз. (Опелеси в ріжних лавах).

Ми повинні вислати до Росії як можливо найшвидше всіх сих людей. Ми не зрозуміли їх і дозвольтє вам сказати, обходимося з ними дуже гідко. (Деякі послі протестують і домагають ся доказів).

Хібаж насмілеть ся сказати, що з людьми, яким платять 21 су (1 фр. 5 с.) денню на їду, обходять ся по людськи?"

Плани українських монархістів загрожені.

БЕРЛІН, 30. цвітня. — Тут доносять, що наступ польських армії Пласудського на Україну є небезпекю для планів монархістів, які бажають

повалити більшовіцьке правительство в тому краю.

Інформація, одержана з приватних жерез, виявляє, що монархісти сподіють ся посадити на українському престолі великого князя Миколу Миколаевича, бувшого начального команданта російських армії, і створити демократичну, конституційну монархію. Сказано, що плани монархістів, яких піддержує селянство, є загрожені через те, що селянська клася відноситься ворожо до генерала Пласудського і Польків. Обіцянку Пласудського, що він прожене більшовіків з України і буде охоронювати той край поки не буде засновано нове правительство, прийнято з недовірем, бо Українці не бажають собі помочи від Польків.

Монархісти плянують парцеляцію богатых великих земельних маєтків на Україні в цілі розданя їх селянам.

ФЕДЕРАЦІЯ РОБІТНИЧІХ МЕТАЛЕВОЇ ІНДУСТРІЇ НІМЕЧЧИНИ.

Федерация Робітничих Металевої Індустрії в Німеччині відбула минушого року в місті жовтні свою конференцію, на котрій розобірали ся питання великої ваги для німецької індустрії. Перший виз в історії згаданой федерції провідниками сеї організації вибрано людей належачих до Незалежної (радикальної) Соціалістичної Партії. Конференція в більшості заявила ся проти Індустріальної Ліги, котра складається з представників робітничества і фабрикантів. Виключаєть ся всякі перетрації з властителями, хіба що вони покажуть ся конченими в справі полагодженя індустріальних питань.

Згадана федерация складається не лише з самих протестувальних робітнички, але й з трудової інтелігенції, занятої в металевої індустрії Німеччини. Предвиджуєть ся, що незалежні соціалісти, взявши контроль над Федерацией Робітничих Металевої Індустрії, будуть старати ся зробити те саме і з другими організаціями металевої індустрії. Така акція є змаганем до диктатури робітничих рад над німецькою

Нові комуністичні повстаня в Рурині.

ЛОНДОН, 5. мая. — Депеша з Амстердаму до Телеграфічної Обміни каже, що в Рурській округі в Німеччині відбули нові заворушеня і нідецькі війська заняли Дісельдорф в полудневім Везелю. Депеша додає, що побоюються ще більше поважних заворушеня.

ЩАСТЄ.

КАЗКА.
(Перевід з російського.)

Один могучий цар велів привести до себе поетів і мудрих своєї держави. І спитав їх: В чому щастє?

— В тому, — відповів швиденько перший — щоби все бачити сивю твоего божественного облича і вічно відчувати...

— Виколоти йому очі, — сказав рівнодушн цар. — Слідуєчи!

— Щастє — се влада. Ти, царю, щасливий! — закричав другий.

Але цар заперечив з гірким усміхом. — Я терплю на гемороїди і не годен відічити їх. Вирвати йому нідзя, собаці! Далі!

— Бути богатим! — сказав, заікуччи ся слідууючий.

Та цар відповів: — Я богатий а питаю про щастє. Вистанє тоби штаба золота за вагу твоеї голови?

— О, царю! — Ти одержиш його. — Привяжіть йому до шиї штабу золота завважки його голови і киньте свого жєбрака в море.

І цар закликав нетерпеливо: — Четвертий!

Тоді влізла на череві людина в ламхитю з горячковими очима і забурмотіла: — О, премудрий! Я хочу не богаті! Я голідний! Зроби мене ситим і я буду щасливий і прославлю імя твоє в цілій вселенній.

— Нагодуєть його, — сказав цар огірчєно. — І коли він умре від обжирства, прийдіть сказати мені про те.

І пришло знову двоє. Один міцний силач з рожевим тілом та низеньким чолом. Він промовив з зітхненем: — Щастє в творчости.

А другий був бідний, худий поет, на якого цоках горіли червоної пияти. І він сказав: — Щастє в здоровлю.

Цар усміхнув ся гірко і промовив: — Колиб в мой силі було переіменити вашу долю, то за місяць ти, поете, мовив би богів про патхненя, а ти, подобо Геркула, бігав би по лікарях за редукційними пігулками. Ідїть оба з богом! Хто ще там?

— Смертєльний! — сказав гордо семий, прикраснений квітками нарциса. — Щастє в небути!

— Відрубайте йому голову — мовив дїя-

продукцією і вона підковує основні Індустріальної Ліги, котра дала робітникам право в контролі над продукцією.

Хотяй маніфест федерції не признав ніякого компромісу з властителями заводів в справі продукційного литаня, то загалом сподіють ся, що теперішні нові провідники федерції змінять свою тактику, як довідають ся, що спільне порозумінє є безуспішно потрібне для обох заинтересованих сторін.

Періомийські демонстрації перший раз в історії Китаю.

ПЕКІН, 2. мая. — Перший раз в історії Китаю відбулись тут сего року періомийські демонстрації. В Шангаю демонстрації зістали заборонені властями. В тому місті під час демонстрацій арештовано шістьох студентів за розповсюдженя летючок, в котрих говорилось слідууюче: "Товариші робітнички! Сегодня Першого Мая, день, котрий святкуєть ся зорганізованими робітничеством. Робітнички всего світа святкують сей день. Наші товариші Китайці еше не розуміють всего значеня сего дня і ми повинні їм се оповістити."

"Ми всі повинні працювати, щоби здобути собі хлїб, ті-ж, котрі ідять а не працюють, як урядники, політкани, капіталісти, міліонери, цюпи, монахи, грабітелі і жєбраки, повинні бути позбавлені права на існуванє, бо крім шкоди вони нічого не приносять."

"Ми повинні тому обединити ся, щоби відобрати назад землі, фабрики, заводи, машини і сирівілі. Если ми організуем ся, то хто посміє спротивити ся нашим заходам?"

Латвія.

На північній захід за Литвою знаходиться Латвія. Вона проростором на половину менша від Литви. Населеня має 2 і пів мільона. Се в переважуючій більшості самі Латвішї. Вони споріднені з Литовцями, тільки давна попаді під вплив Фінляндців, між якими оселили ся, й Німці, які зовоували їх. Від того часу, як Німці підбули Латвію, земля опичалась в руках діччии і сирівілі. Если ми організуем ся, то хто посміє спротивити ся нашим заходам?"

Щастє.

КАЗКА.
(Перевід з російського.)

Один могучий цар велів привести до себе поетів і мудрих своєї держави. І спитав їх: В чому щастє?

— В тому, — відповів швиденько перший — щоби все бачити сивю твоего божественного облича і вічно відчувати...

— Виколоти йому очі, — сказав рівнодушн цар. — Слідуєчи!

— Щастє — се влада. Ти, царю, щасливий! — закричав другий.

Але цар заперечив з гірким усміхом. — Я терплю на гемороїди і не годен відічити їх. Вирвати йому нідзя, собаці! Далі!

— Бути богатим! — сказав, заікуччи ся слідууючий.

Та цар відповів: — Я богатий а питаю про щастє. Вистанє тоби штаба золота за вагу твоеї голови?

— О, царю! — Ти одержиш його. — Привяжіть йому до шиї штабу золота завважки його голови і киньте свого жєбрака в море.

І цар закликав нетерпеливо: — Четвертий!

Тоді влізла на череві людина в ламхитю з горячковими очима і забурмотіла: — О, премудрий! Я хочу не богаті! Я голідний! Зроби мене ситим і я буду щасливий і прославлю імя твоє в цілій вселенній.

— Нагодуєть його, — сказав цар огірчєно. — І коли він умре від обжирства, прийдіть сказати мені про те.

І пришло знову двоє. Один міцний силач з рожевим тілом та низеньким чолом. Він промовив з зітхненем: — Щастє в творчости.

А другий був бідний, худий поет, на якого цоках горіли червоної пияти. І він сказав: — Щастє в здоровлю.

Цар усміхнув ся гірко і промовив: — Колиб в мой силі було переіменити вашу долю, то за місяць ти, поете, мовив би богів про патхненя, а ти, подобо Геркула, бігав би по лікарях за редукційними пігулками. Ідїть оба з богом! Хто ще там?

— Смертєльний! — сказав гордо семий, прикраснений квітками нарциса. — Щастє в небути!

— Відрубайте йому голову — мовив дїя-

На чий розказ і за чим ідуть Польки на Україну?

Париський кореспондент южорського "Таймса" в Дурганті телеграфує слідууюче: ПАРИЖ, 2. мая. — Властивою метою польської офензивної на Україні є Одеса, найважнійша пристань бувшої російської імперії. Польки не уважають за відповідне здобутє її для себе. Польську політику на Україні поирає Франція, що є фінансово вичерпана, мимого того силе грішми і амуніцією для помочи Полькам.

Найважнійшою причиною французької помочи є те, що вона мусить більше імпортувати ніж експортувати, а найбільшим імпортом є шпєнциа. Шпєнциа вона мусить спроваждувати з інших країв, в котрих винишна вартість франків стоїть дуже низько. Коли Одесу займуть приятелі Франції, великі засоби України, європейського шпєнхліра, будуть надаватися на експорт до Франції. Тоді Франція місто платити доларам, буде платити в інших грошах, що мають далеко меншу вартість ніж французькі.

Латвія.

На північній захід за Литвою знаходиться Латвія. Вона проростором на половину менша від Литви. Населеня має 2 і пів мільона. Се в переважуючій більшості самі Латвішї. Вони споріднені з Литовцями, тільки давна попаді під вплив Фінляндців, між якими оселили ся, й Німці, які зовоували їх. Від того часу, як Німці підбули Латвію, земля опичалась в руках діччии і сирівілі. Если ми організуем ся, то хто посміє спротивити ся нашим заходам?"

Нові комуністичні повстаня в Рурині.

ЛОНДОН, 5. мая. — Депеша з Амстердаму до Телеграфічної Обміни каже, що в Рурській округі в Німеччині відбули нові заворушеня і нідецькі війська заняли Дісельдорф в полудневім Везелю. Депеша додає, що побоюються ще більше поважних заворушеня.

Щастє.

КАЗКА.
(Перевід з російського.)

Один могучий цар велів привести до себе поетів і мудрих своєї держави. І спитав їх: В чому щастє?

— В тому, — відповів швиденько перший — щоби все бачити сивю твоего божественного облича і вічно відчувати...

— Виколоти йому очі, — сказав рівнодушн цар. — Слідуєчи!

— Щастє — се влада. Ти, царю, щасливий! — закричав другий.

СМЕРТЬ ПЕТЛЮРІВЩИНИ.

Віденська "Нова Доба" з 17. цвітня пише під повисшим наголовком наступне:

Віденські газети надрукували покійного хронікаря замітку: "Смерть українського дипломата. В середу, 7. цвітня 1920 в готелю Бристоу в своїй кімнаті повисив ся секретар українського посольства Михайло Біленький з Києва родом. Перед повисенням він розтяв собі двома бритвами ахілосові жили на обох ногах". Деякі газети спливають ся над тим фактом навіть даше. Українська міщанська колонія взагалі, а дипломатичні кола її зокрема час від часу являють ся тут предметом уваги поліційного хронікаря. Ми вважаємо потрібним теж звернути увагу наших читачів на смерть д. Біленького не тому, що небажаний визначач ся чим небудь особливим, а тому, що ця смерть є знаменною для розпаду петлюрівщини.

Про покійника не оповідають нічого злого. Він був собі богатым поміщиком, аристократом, адвокатом, дипломатом, скарбником віденського петлюрівського посольства. Всі свої обовязки сповняв добре. Жив собі звичайним відповідним до свого положення петлюрівського дипломата житєм. Драма його смерті пояснюється політичним конфліктом.

Ще за гетьмана Скоропадського віденським послом призначено було п. Липинського, польсько-українського шляхтича з українським орієнтацією, бо і гетьман і його свояк німецький генерал, котрий вручив йому гетьманську булаву, були теж "українолюбими". Директорією Липинського пошито послон, бо що-ж обходило Петлюру, що його дипломати були дітьми, адже-ж вони ляли большевиків не гірше його. І міністер закордонних справ с. д. Темницького, урядуючи собі у Відні, лаяв большевиків ще гірше, та жив собі дружно з Липинським. Але коли під впливом наближення революції петлюрівці мусіли на словах виступити з соціалізмом, скласти соціалістичний кабінет і навіть відкрити "правого с. д." Темницького, Липинський подав ся сам у відставку за політичного розходження з "соціалістичним" і польнофільським урядом. Тоді вже в українських віденських кругах говорило ся, що Липинський не дав гроші своєму наступникові, а депону-

вав їх до банку. Наступником був попередній секретар посольства, теж богатый дідич Полетика. Він за кілька місяців теж уступив сям з відомою заявою проти петлюрівського змісту на руцях свого наступника Г. Сидоренка, бувшого делегата в Парижі. І знову ходили чутки, які найшли свої натяки і в пресі, про не зовсім нормальну передачу державних грошей.

Тепер, коли в Камінці складала ся Українська національна рада, а у Відні Союз української державности, з виразно реакційним і монархічним пляном, а з другого боку петлюрівці доідають гроші за награваний німецьким й австрійським імперіалізмом на Україні хліб, се не зовсім ясне питання про гроші погострійшало.

Більша сума грошей не належала власне посольству, а була лише в його розпорядженні для закупки військових річей. Щоби заплатити за годинність, петлюрівці хотять допомогти польському мілітаризмові в його протисовітським поході хоч жменькою українських сьадат. Але і та жменька отамана скоро обідає їх. Отже прийшла черга на віденські гроші. Посол Сидоренко зажадав від скарбника д. Біленького всіх грошей. Той здав частину, а частину, обмінену призначено на 60 тисяч доларів, відмовив ся дати і заявив, що він не дасть їх з уваги на те, що петлюрівський уряд не має жадного довіря серед українських політичних кругів, і що може скласти ся чи-вже і склав ся інший уряд з Союзу української державности, кодо Липинського чи Вільгельма Габсбургського (Василья Вишваного) і інших хліборобів-демократів, до яких очевидно зачисляв себе і д. Біленький. Сидоренко звільнив Біленького з посади, позбавив тим його екстериторіальности і передав віденській поліції. Настільки сього була смерть Біленького і призначення нагороди тому, хто знайде згадані гроші.

Біленький є жертвою розкладу петлюрівщини. Від упертости Сидоренка положе Петлюри не полішав. Петлюра і весь його уряд то коаліційний, то "соціалістичний", то повний, то неповний (за браком людей і наслідком бойкоту всіх-кругів крім петлюрівських і поршівських со-

НОТА ЧІЧЕРІНА ДО ПОЛЬЩИ І КОАЛІЦІЇ.

Подіємо тут ноту Чічеріна, російського совітського комісара заграничних справ, вислану як відповідь на польські пропозиції, в котрих настоє ся, щоби Борисів був місцем польсько-російських мирових переговорів. Ся нота якнайкраще свідчить, що совітська Росія і радянська Україна хотіли миру з Польщею, але вона (Польща) не хотіла мирити ся, дівставши такий приказ "свише". Нота звучить:

Патек, міністер заграничних справ, Варшава. 8. цвітня 1920.

Вважаю, що останнє повідомлене, вислане нам польським урядом, має характер ультімату, усуваючи всяку дискусію в справі вибору Борисів як місця переговорів, бо сеї точки, як відомо вам, пане міністер, ми не можемо прийняти. Отже ми опинили ся супроти гідної пожадування евенуальности, що переговори з Польщею розбивають ся в пилтаню місця, що є безприкладним фактом в історії міжнародних відносин. Взявши на увагу, що російський уряд готує пристаті на кожне місце в нейтральних краях, ба навіть в краях антанті, навіть на Лондон або Париж, але відкидає тільки вибір місцевої, положеної в воєнній смузі або близько неї, з огляду саме на відмову польського уряду заключення загального завішення зброї, російський уряд змушений шукати єдиного можливого виходу з утвореного положення, яким є звернене до антанті, й вважає за свій обовязок подати до відомого польського уряду такого змісту ноту, яку переслав він до урядів Франції, Великої Британії, Італії й Злучених Держав Північної Америки.

8. цвітня. Карнарвон. До міністра заграничних справ Великої Британії. Карнарвон. До американського амбасадора. Париж, Ке д'Орей. До амбасадора Злучених Держав Північної Америки. Рим, Консульта, до графа Корзона, державного секретара заграничних справ. До Мілера, председателя Ради Міністрів і міністра заграничних справ. До Шальво, міністра заграничних справ, п. Коцьби, державного секретара. 8. цвітня.

"Приймаю за певну річ, що Польща і Україна (Петлюра і Ко.) були б не пускали ся на такий важний крок без відомо або одобрена держав антанті, які під сю пору не бажать, аби заключено мир між Польщею і совітською Росією" (та радянською Україною, — ред.).

Край з "соціалістичним" правительством проти Першого Мая.

БЕРЛІН, 30. цвітня. — Парламент відкинув проект соціалістичних послів, щоби день Першого Мая був легальним святом в цілій Німеччині. Подібний проект відкинув також пруський сейм.

УКРАЇНСЬКА ПАРТІЯ СОЦІАЛІСТІВ-РЕВОЛЮЦІОНЕРІВ.

Подіємо за "Впередом" найновіші інформації про українську партію соціалістів-революціонерів, не беручи зовсім відважності за вірність або невірність поданих інформатором "Впереду" відомостей. "Вперед" пише:

Один з визначних членів української соціал-революційної партії був недавно у Львові. Користуючи з сеї нагоди, ми дівпросили його о деякі інформації, які він нам дуже радо подав.

Я дуже вдячний, що можу таким робом — заявив наш інформатор — спростувати всі неточности д-ра Назарука, які він подав про нашу партію у віденській "Воли". Центральний Комітет У.С.Р. знаходить ся тепер в Україні.

Остання наша конференція відбула ся в днях 9.—13. серпня 1919 в Винниці. Вона вирішила змагати всіми силами до зєднання розбіжних течій в партії і утворення більшою з лівими.

Історія партії.

До грудня 1910 р. наші товариші працювали разом з російськими соціалістами революціонерами. Шойно дня 6. грудня 1910 р. відбуло ся перше партійне зібранє під проводом тов. Микола Ковалевського, яке порішило утворити окрему українську організацію.

В 1912—1914 р. наші товариші працювали в політичному. Червоному Хресті і вели пропаганду головно серед молодіжкі середніх шкіл в Києві і Полтаві. Вони й були одними з ініціаторів загально-студентського зїзду в Києві з цілю Росії, який поліція розігнала в цвітні 1912 р.

Наша партія брала визначну участь в "Центральній Раді" в Києві і тоді нашими представниками були тт. Салтан, Ісаевич і Микола Чечель.

Тоді розвинула ся ширша діяльність і в Одесі під проводом тт. проф. унів. Гордієвського і Всеволода Голубовича. В Одесі працював тоді на чолі У.С.Д.П. незабутий тов. Мільон Темницький, до якого відносимо ся ми з великим пошануванням за його невислушу енергію і працю.

В 1917 р. відбули ся в Києві три наші зїзди.

Розкол в партії.

Останній наш зїзд відбув ся в днях 12.—16. марта 1918 в лісі Пуша-Волчича, недержально, за часів Скоропадського. Тут наступив розкол. Повстали: праві, центр і ліві.

Праві під проводом Шимановича, Косенка і Бачинського виїшли з партії і заложили "Селянську Соціалістичну Партію".

В центрі остали Лизанівський, Григорієв, Вс. Голубович і рішили остати ся на старих позиціях. До центра приступила тоді "Селянська Спілка" з Аркадієм Степаненком, Янком і Шадиловим й прийнято офіційну назву "Українська Партія Соціалістів Революціонерів".

Ліві знову з Ковалевом, Михайличенком, Еланецьким і Полозовим в липні 1918 р. прийняли назву: "Українські Комуністи-Боротьбісти". Центр відбув свою конференцію в січні 1919 в Києві, де вибрано Центральний Комітет (Ц.К.), а другий конгрес в серпні в Винниці — як я вже згадав — рішив змагати до зєднання партій і утворення більшою з лівими.

Тепер ми заняті головно організаційною працею і вилоненням ухвал нашої останньої конференції.

На закінченє мушу вияснити і се, що невірню подав д-р Назарук, а саме, що проф. Мих. Грушевський став членом нашої партії шойно за кордоном в 1919 р.

Ширіть "Українські Робітничі Вісті"! Передавайте з рук до рук, з хати до хати!

УКРАЇНСЬКА ПАРТІЯ СОЦІАЛІСТІВ-РЕВОЛЮЦІОНЕРІВ.

Від того часу, як російський уряд вишов побідоносно з боротьби, яку мусів вести проти безчисленних ворогів, всі його зусилля були скуплені, а вся енергія працюючих робітників мас була спрямована до мирного розвитку живих сил краю і до його господарської відбудови. Маємо переконанє, що ми сям способом служили загальним інтересам усіх країв, бо російські продукти мусять заспокоювати їх житєві інтереси.

Вважаємо також за таке, що не підлягає сумніву, що торговельні зносини, які саме завязують ся між Росією й іншими краями, представляють для першої пильну потребу, а рівночасно для другої сторони питанє дершорядної ваги. Одначє та мирова діяльність, який бажав піддати ся Росія, вимагає, щоби вороги, не має жадної причини бояти ся війни, одначє не менше горячо прагне миру, аби не мати надалі перешкод у своїй внутрішній праці а також, аби покласти край всякій неприязельській акції між народами Росії й Польщі. Установити раз між ними відносини миру, взаємної приязни і доброго євєсіствє. Російський уряд готов прийняти за місце переговорів кожне місце в якомубудь нейтральному місці або в одному з країв антанті, навіть Лондон або Париж, одначє змушений з огляду на брак завішаня зброї відкрити всяку місцевість, яка знаходиться в військовій полісі або близько неї. Рішення, що їх уряди держав антанті брали часто-густо відносно країв, які сусідують з Росією, вказують в достаточній мірі, що ці уряди вважають свої впливи в тих краях за рішучі.

Отже, коли в теперішній хвилі опір польського уряду, який не годить ся на інше місце поза Борисовом як місце переговорів з Росією, є єдиною перешкодою до сих переговорів, наслідком чого вони тільки з той причини мусять розбити ся, для урядів антанті не буде можливою річю уникнути в сьому випадку відповідальности, бо їх вплив мів би як найбільше наглядно довести польський уряд до того, щоби він зняв менше неприязне становище в сій справі.

Народний комісар заграничних справ Чічерін.

Від того часу, як російський уряд вишов побідоносно з боротьби, яку мусів вести проти безчисленних ворогів, всі його зусилля були скуплені, а вся енергія працюючих робітників мас була спрямована до мирного розвитку живих сил краю і до його господарської відбудови. Маємо переконанє, що ми сям способом служили загальним інтересам усіх країв, бо російські продукти мусять заспокоювати їх житєві інтереси.

Вважаємо також за таке, що не підлягає сумніву, що торговельні зносини, які саме завязують ся між Росією й іншими краями, представляють для першої пильну потребу, а рівночасно для другої сторони питанє дершорядної ваги. Одначє та мирова діяльність, який бажав піддати ся Росія, вимагає, щоби вороги, не має жадної причини бояти ся війни, одначє не менше горячо прагне миру, аби не мати надалі перешкод у своїй внутрішній праці а також, аби покласти край всякій неприязельській акції між народами Росії й Польщі. Установити раз між ними відносини миру, взаємної приязни і доброго євєсіствє. Російський уряд готов прийняти за місце переговорів кожне місце в якомубудь нейтральному місці або в одному з країв антанті, навіть Лондон або Париж, одначє змушений з огляду на брак завішаня зброї відкрити всяку місцевість, яка знаходиться в військовій полісі або близько неї. Рішення, що їх уряди держав антанті брали часто-густо відносно країв, які сусідують з Росією, вказують в достаточній мірі, що ці уряди вважають свої впливи в тих краях за рішучі.

Отже, коли в теперішній хвилі опір польського уряду, який не годить ся на інше місце поза Борисовом як місце переговорів з Росією, є єдиною перешкодою до сих переговорів, наслідком чого вони тільки з той причини мусять розбити ся, для урядів антанті не буде можливою річю уникнути в сьому випадку відповідальности, бо їх вплив мів би як найбільше наглядно довести польський уряд до того, щоби він зняв менше неприязне становище в сій справі.

Народний комісар заграничних справ Чічерін.

Від того часу, як російський уряд вишов побідоносно з боротьби, яку мусів вести проти безчисленних ворогів, всі його зусилля були скуплені, а вся енергія працюючих робітників мас була спрямована до мирного розвитку живих сил краю і до його господарської відбудови. Маємо переконанє, що ми сям способом служили загальним інтересам усіх країв, бо російські продукти мусять заспокоювати їх житєві інтереси.

Вважаємо також за таке, що не підлягає сумніву, що торговельні зносини, які саме завязують ся між Росією й іншими краями, представляють для першої пильну потребу, а рівночасно для другої сторони питанє дершорядної ваги. Одначє та мирова діяльність, який бажав піддати ся Росія, вимагає, щоби вороги, не має жадної причини бояти ся війни, одначє не менше горячо прагне миру, аби не мати надалі перешкод у своїй внутрішній праці а також, аби покласти край всякій неприязельській акції між народами Росії й Польщі. Установити раз між ними відносини миру, взаємної приязни і доброго євєсіствє. Російський уряд готов прийняти за місце переговорів кожне місце в якомубудь нейтральному місці або в одному з країв антанті, навіть Лондон або Париж, одначє змушений з огляду на брак завішаня зброї відкрити всяку місцевість, яка знаходиться в військовій полісі або близько неї. Рішення, що їх уряди держав антанті брали часто-густо відносно країв, які сусідують з Росією, вказують в достаточній мірі, що ці уряди вважають свої впливи в тих краях за рішучі.

Отже, коли в теперішній хвилі опір польського уряду, який не годить ся на інше місце поза Борисовом як місце переговорів з Росією, є єдиною перешкодою до сих переговорів, наслідком чого вони тільки з той причини мусять розбити ся, для урядів антанті не буде можливою річю уникнути в сьому випадку відповідальности, бо їх вплив мів би як найбільше наглядно довести польський уряд до того, щоби він зняв менше неприязне становище в сій справі.

Народний комісар заграничних справ Чічерін.

Від того часу, як російський уряд вишов побідоносно з боротьби, яку мусів вести проти безчисленних ворогів, всі його зусилля були скуплені, а вся енергія працюючих робітників мас була спрямована до мирного розвитку живих сил краю і до його господарської відбудови. Маємо переконанє, що ми сям способом служили загальним інтересам усіх країв, бо російські продукти мусять заспокоювати їх житєві інтереси.

Вважаємо також за таке, що не підлягає сумніву, що торговельні зносини, які саме завязують ся між Росією й іншими краями, представляють для першої пильну потребу, а рівночасно для другої сторони питанє дершорядної ваги. Одначє та мирова діяльність, який бажав піддати ся Росія, вимагає, щоби вороги, не має жадної причини бояти ся війни, одначє не менше горячо прагне миру, аби не мати надалі перешкод у своїй внутрішній праці а також, аби покласти край всякій неприязельській акції між народами Росії й Польщі. Установити раз між ними відносини миру, взаємної приязни і доброго євєсіствє. Російський уряд готов прийняти за місце переговорів кожне місце в якомубудь нейтральному місці або в одному з країв антанті, навіть Лондон або Париж, одначє змушений з огляду на брак завішаня зброї відкрити всяку місцевість, яка знаходиться в військовій полісі або близько неї. Рішення, що їх уряди держав антанті брали часто-густо відносно країв, які сусідують з Росією, вказують в достаточній мірі, що ці уряди вважають свої впливи в тих краях за рішучі.

Отже, коли в теперішній хвилі опір польського уряду, який не годить ся на інше місце поза Борисовом як місце переговорів з Росією, є єдиною перешкодою до сих переговорів, наслідком чого вони тільки з той причини мусять розбити ся, для урядів антанті не буде можливою річю уникнути в сьому випадку відповідальности, бо їх вплив мів би як найбільше наглядно довести польський уряд до того, щоби він зняв менше неприязне становище в сій справі.

Фр. Енгельс.

ПОЧАТОК РОДИНИ.

ПРИВАТНОЇ ВЛАСНОСТІ І ДЕРЖАВИ.

(Продовженє.)

Коли Морган писав свою книжку, то наші відомости про громаднє подружє були ще дуже ограничені. Знаємо дещо про громадні подружя zorganizованих в класи Австралійців, а попри то оголосив був Морган вже 1871 р. дійшовши до него звістки про гавайську родину пуналоїської. Родина пуналоїська давала з одного боку докладне поясненє системи спорідненя пануючої між американськими Індіанцями, котра для Морганя становила точку виходу усіх його дослідів; з другого боку становила вона готову точку виходу, з котрої мож було вивести рід опираючий ся на матернім праві; вона представляла вкінці далеко вищий ступінь розвою як австралійські класи. Річ отже зрозуміла, чому Морган понав її яко ступінь "розвою, котрий кочечно попереджає одно-паристе подружє і припсував їй загальнє розповсюдженє в давніших часах. З того часу пізнаємося цілий ряд інших форм громадного подружя і знаємо тепер, що Морган пішов тут за далеко. Все-ж таки був він о стілько щасливий, що в своїй пуналоїській родині стрітив ся з найвищою, класичною формою громадного подружя, з формою, з котрої перехід до висшої форми дасть ся найлегше пояснити.

Найважливішими відомостями про громаднє подружє збогатив нас місіонар Льюрімер Фізон, котрий сю форму родини розсвіджував довгими літами на її класичній землі, в Австралії. Найвищий ступінь розвою найшов він у чорноскіях в південній Австралії коло Mount Gambier. Тут ціле племя поділене на дві великі класи, Крокі і Куміте. Полові зносини в кожній з тих клас строго заборонені; ба те кожний мужчина одної класи є родовитим чоловіком кожної женщины другої класи, а вона є його родовитою жінкою. Не одиниці,

але цілі групи стоять з собою в подружю, класи з класою. Памятати при тим треба, що тут нігде не зроблено якого-небудь застереження з причини ріжниць віку або спеціального спорідненя, хіба о скільки се було конче задля розділу на дві езогамічні класи. Для мужчини з класи Крокі є кожда женщина з класи Куміте його правною жінкою; що? його рідна донька, яко донька женщины з класи Куміте, є після матерного права також Куміте, то тим самим є вона родовитою жінкою кожного мужчини з класи Крокі, отже і свого батька. По крайній мірі класова організація, о скільки вона нам звісна, сего зовсім не заборонє. Отже або організація ся виторвила ся тоді, коли люди поміно свого несвідомого стремління, щоби отримати полові зносини між рідними, в полових зносинах між родителами а дітьми ще нічого так дуже страшного не бачили — і тоді класова система повстала би безпосередно з стану неупорядкованих полових зносин. Або зносини між родителами а дітьми були вже через звичай заборонені тбді, коли класи повстали, а тоді теперішній стан виторвив ся із родини кровосумішної і є першим кроком із неї. Се останнє є правдоподібніше. О скільки я знаю, то нема згадки про приміри зносин супружних між родителами а дітьми в Австралії, а також пізніша форма езогамії, рід (gens) опираючий ся на матернім праві, припсує заборону таких зносин мовчки, як щось, що при його основаню вже існувало.

Окрім при Mount Gambier находить ся система двох клас також далше на схід над рікою Дарлінг і в нівиніснєм сьоді в Квінслєд, є отже широко розповсюдженя. Вона виключає лиш подружє між рідними братами і сестрами, між дітьми брата і дітьми сестри з матерного боку, бо вони належать до той самої класи; але діти сестри і брата можуть з собою побратися. Дальший крок в цілі недопущеня полових зносин між рідними находимо у Камілярів над рікою Дарлінг в Новій Південній Валлі (New South Wales), де обі первісні класи розпали ся на чотири, і кожда з тих чотирох клас стоїть в загальнім подружю з означеною

іншою класою. Перші дві класи є родовитими супружками між собою. Після того, чи мати належала до першої або до другої класи, припадають діти до третьої або четвертої; діти тих обох, також між собою в подружю стоячих клас, належать знов до першої і другої класи. Таким способом належить завжди одне покоління до першої і другої, сьлідуюче до третьої і четвертої, а сьлідуюче зараз по сям покоління знов до першої і другої класи. Діти братів і сестер (з матерного боку) не можуть отже бути чоловіком і жінкою, але внуки братів і сестер можуть. Сей, в особливий спосіб ускладнюваний порядок, стає ся єще більш запутаним через те, що на него пізніше нащеплено роди (gentes) основані на матернім праві, але над тим ми розводити ся не можемо. Бачимо з сего, що стремління в цілі недопущеня полових зносин між рідними проявляють ся вправді в одне, але зовсім на ослі, на помачки, без ясної свідомости цілі.

Подружє громаднє, котре тут в Австралії є ще подружєм класовим, подружєм громадним цілою, часто по цілій континенті розсіяної класи мужчин з так само розсіяною жіночою женщиною — се подружє громаднє як глядає з близька так дуже страшно. Протино, довгі літа ніхто й недогадував ся про його існуванє, а й тепер знов його послідними часами заперечують. Поверховному дослідувачеві представляє ся воно яко слабо навязанє подружє одностороннє і місцями яко имоноженєство, при чім не виключена невірність, коли трафить ся нагода. Треба, як Фізон або Гавіт, довгі літа сьлідити, щоби в тих супружних відносинах відкрити порядкуючий їх закон, на підставі котрого мужий австралійський чорноскієв, тисячі кілометрів від "своєї рідної сторони, між людьми з незрозумілою для него мовою прещінь не рідко від ковоцька до ковоцька, від племені до племені находить женщины, що без опору і без страху віддають ся йому, і на підставі котрого той, хто має кілька жінок, одну з них відступає своему гостеві на ніч. Де Европєць бачить неморальність і беззаконність, там в дійности панує

строгой закон. Женщини належать до класи супружкої дужинця, є отже його родовитими жінками; той самий закон моральности, котрий їх обоім лучить між собою, закаує під карою проскрипції всякі зносини полові поза належними до себе класами супружними. Навіть там, де жінок добувають рабунком, як се часто буває ся, а в деяких сторонах є навіть правилом, навіть там класовий закон старіною заковує ся.

Зрештою навіть при рабунку жінок є вже сьліди переходу до подружя односторонного, бодай в Африці подружя одно-паристого: коли молодий мужчина при ломочи своїх приятелів добує дівчину рабунком або упродовж, то всі вони по черзі уживають її тілесно, але після сего вона вже вважає ся жінкою мужчини, котрий доконав рабунку. І наоборот, коли придбана рабунком жінка від чоловіка утече а хтось другий її переловить, то вона стає його жінкою а перший своє право стратив. Попри і посеред подружя громадного, котре вважиши загалом ще далі існує, виторвують-ся отже відносини виключности, парована на довший або коротший час, попри то имоноженєство, так що подружє громаднє і тут вимірає і лиш питає заходить, хто під європейським впливом борше зникне: чи подружє громаднє, чи придержуючі ся його австралійські чорноскієвці.

Подружє цілими класами, пануюче в Австралії, є на кожний спосіб дуже низкою і первісною формою громадного подружя, а пуналоїська родина є, о скільки знаємо найвищим його ступенем. Перша здає ся, є формою відповідваючою суспільному станови дикаря блукаючих з одного місця на друге; друга вимагає вже релативно сталих осілоостей комуністичних спілок і веде безпосередно до найближшого висшого ступня розвою. Межи ними обома найдемо ще певно не один посередний ступінь; лежить тут перед нами обширнє поле до дослідів лєдиш що розпочати.

(Дальше буде.)

UKRAINIAN LABOR NEWS
Published semi-weekly under the auspices of The Winnipeg Trades and Labor Council

"УКР. РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
часопис для робочого класу — виходить двічі на тиждень закладом Вінніпегської Робітничої Ради.

UKRAINIAN LABOR NEWS
cor. Pritchard & McGregor Sts.
Winnipeg, Man.

ОТВЕРТИЙ ЛИСТ

до т.т. комуністів і революційних соціалістів Зах. Європи та Америки.

Вельмишановні Товариші!

По різних державах Європи, а також в Америці є у даний момент представники так званого "Правительства Української Народної Республіки" (або як звичайно називають "Правительства Петлюри") в особі послів, місій, комісій і т. п. Сі представники виступають перед Урядами тих держав, на території яких перебувають, в імені українського народу і як представники єдиного й законного Уряду України.

Як бувший голова вищої влади бувшої Української Народної Республіки, Директорії, я вважаю своїм обов'язком заявити:

1. Такої форми української державності, яку представляють сі люди і яка називається "Українською Народною Республікою", більше не існує. Під сією формою державності немає ні одного метра території.

Дісною формою сучасної української робітничо-селянської держави є Українська Світовська Соціалістична Республіка.

2. Сі люди, які називають себе "Правительством Української Народної Республіки", не мають на се ні юридичного ні фактичного права і їх можна кваліфікувати, як самозванців і узурпаторів. Юридичним першо-жерелом влади Директорії був Трудовий Конгрес України. Але Директорія в м. Львові 1919 р. декларувала до держав Антант Трудовий Конгрес скасувала і таким чином позбавила сіме себе єдиної правної підстави. З лютого 1919 р. Директорія Української Народної Республіки і її Кабінет Міністрів являють се вже захватчиками влади, не відповідальними ні перед яким представницьким органом, безконтрольною групою людей, що фактично силою захопила право розпорядження матеріальними й людськими засобами української держави. Поки в руках сієї групи людей була невелика територія і маленька армія, вони, коли не правдою de facto могли називати себе правительством того невеликого клантика української держави. Але в даний момент, коли в сього "правительства" немає ні одного метра території ні одної військової частини, коли за сям "правительством" нема ні одної справжньої української партії, коли се є невеличка група розкиданих по різних містах Європи людей, що тільки називають себе або "членами Директорії", або "міністрами", то навіть тіні якого-будь права так називати ся вони не мають. Єдиним дієвим Правительством України є Робітничо-Селянське Правительство Української Світовської Соціалістичної Республіки, яке має під собою 3/4 території України, яке спираєть ся на робітничо-селянську демократію української землі, яке несе відповідальність перед вищим представницьким органом влади України — З'їздом Рад робітничих і селянських

депутатів.
3. На підставі вище сказаного всякі переговори, договори й зобов'язання, зроблені коли й де будь іменем української держави чи укр. народу так званім "Правительством Української Народної Республіки" після лютого 1919 року, являють ся актами юридично неправосильними, не дійсними, за які працюючі класи України ніякої відповідальності на себе не візьмуть.

Представники "Правительства Української Народної Республіки" більше року роблять заходи перед урядами антантських держав з метою добитись визнання української держави. За се визнане вони більше року служили опорою контрреволюції антантського імперіялізму на сході Європи й давали обіцянки бороти ся й далі за соціалістичною революцією.

Ся ганебна служба не принесла сподіваних результатів. Імперіялізм рахуєть ся тільки з власними інтересами та з силою своїх контрагентів. Ніякі обіцянки й навіть офіційні визнання імперіялістичних урядів нічого не варті, коли в контрагента немає власної сили примусити імперіялізм здійснити ті обіцянки й визнання. Досвід відносин України з державами Антант може найкраще ілюструвати се твердження. В 1918 році я, як Міністер-Президент Правительства Української Народної Республіки (доби Центральної Ради) 4—1—1918 р. приймав офіційних представників Франції й Англії п. п. Табуї і Баге, які в імені своїх Правительств в офіційній декларації заявили про признає України сіми державами. Се було тоді, коли антантський імперіялізм був змушений до свого признає з одного боку своїм власним інтересами, а з другого боку української держави. Коли ж власний інтерес Франції й Англії зник, а з другого боку зникла сила того Правительства, з яким сі держави вступали в офіційні зносини, так зникло й саме визнає України як держави. Всі ноты, акти й декларації Франції та Англії виявились шматочками паперу, нікого ні до чого не зобов'язуючими.

Українські працюючі маси не потребують заходів купки ніким не уповноважених і ні перед ким не відповідальних людей. Визнає прав української робітничо-селянської держави вони досягнуть своєю силою, хотітиме того світовий імперіялізм чи ні.

Далі, представники "Правительства Української Народної Республіки" виступають перед європейським і американським громадянством, як оборонці прав пригніченої української національності. З метою немов би визволення української нації сі люди бажають знищити совітський уряд України, придумати що допомогою антантського імперіялізму соціалістичну революцію й вернути пановане буржуазної демократії. Се є або свідоме злочинство проти української нації або несвідоме тяжка помилка. Бо найкращим, найвірнішим забезпеченням визволення і можливості вільного, всестороннього розвитку поневодених націй, а особливо типу української, є іменіо всевітня соціалістична революція з метою знищення капіталістичного ладу, як першої основи всякого гнету, в тому числі й національного. Тільки світова соціалістична революція й знищене влади імперіялізму, тільки світова федерація соціалістичних республік може дати найвірнішу гарантію всім поневоденим, недержавним націям їхнього вільного природного розвитку. Хто з членів якоїсь пригнобленої нації дієшироко бажає визволення своєї національності, як такої, той повинен бути активним і послідовним прихильником світового комуністичного устрою.

Потім, сі представники "Правительства Української Народної Республіки", виступаючи перед громадянством Європи як противники соціалістичної революції, диктатори пролетаріату, радянського устрою і комунізму, представляють себе як оборонців демократії, загальних демократичних свобод і незмушеної волі народа. Я з самого початку української революції й відродження української державності стояв на чолі всіх (трох) так званних демократичних і навіть "соціалістичних" правительств України. На підставі власного досвіду я з повною категоричністю можу сказати, що ся так звана "демократія" ніколи під владою сіх правительств не була здійснена, — в рамках капіталістичного устрою, вона є тільки засоб підтримки й охорони капіталізму. Ніякої свободи для тих клас, що не представлені через свої партії в уряді, виявити свою дійсну волю — в такій демократії немає. Будучи владою класовою, так звана демократична влада являєть ся ю суют владою класів капіталістів. Через те всякий соціаліст, який вступає в "демократичний" уряд, у коаліцію з буржуазними партіями, не зважаючи на все своє найширше бажане бути демократом і соціалістом, мусить бути слугою буржуазії й ворогом працюючих класів. Навіть так звани "соціалістичні" правительства, (які, наприклад, були на Україні й які виникають тепер подекуди в Європі), коли вони не ставлять собі єдиною, невідкладною метою негайну, рішучу, безопалуду боротьбу з капіталістичним ладом, коли першою задачею не ставлять собі зруйнуванє всієї державно-бюрократичної машини буржуазної держави і рішучого підірвує основ капіталістичного господарства, а гадують перестроювати повільно, реформами, компромісами й договорами з буржуазією, то на підставі досвіду тих "соціалістичних" правительств, в яких я брав участь, я можу сказати, що така тактика невідмінно, неминуемо, з фатальною веде до опортунізму, до заціє всіх дієсно-соціалістичних позицій, до болючих конфліктів з своєю совістю, до більших або менших уступок буржуазії й до фактичного підтримування капіталістичного ладу. А в результаті сього неминуемо виникає боротьба з працюючими класами, з тими класами й навіть партіями, яких ніби ті "соціалісти" представляють у правительствах.

Оправданем служити разраз "загально-національні інтереси", "добро" всього народу" та всякі інші "патріотично-демократичні" мотиви. Але се є або самообман або вільно-обман, в дійсності ж польно чи невільна охорона непопулярності головних підвалин капіталістичного ладу. Останочним же наслідком такої "соціалістичної" політики буває обурєне широких народних мас на сіх "соціалістів" і при відповідних умовах виганє їх від влади, як то було з "демократичними" й "соціалістичними" урядами Української Народної Республіки.

Для всякого дієсного й послідовного соціаліста може бути тільки одна демократія: робітнича, демократія праці; тільки одне правительство: робітничо-селянське; тільки одна (як переходова) форма влади — радянська; тільки один шлях до сієї влади: диктатура пролетаріату. Тоді тільки той соціаліст і його партія можуть лишити ся дієсно соціалістичними, беручи участь у правительствах. І тільки зеданими силами таких соціалістів, — а таке обєднанє велитеськими кроками вже відбуваєть ся в III Інтернаціоналі, — може бути зломлена сила всевітнього капіталізму, сієї найбільшої перепони до справжньої демократії.

Отже, ні з юридичного, ні з фактичного погляду, ні з погляду інтересів українських працюючих мас сі люди, що називають себе "Правительством Української Народної Республіки", не мають ніякого права іменувати себе представ-

никами українського народу й іменем його діяти.
Правительством тих держав, де перебувають сі "представники", се відомо, але ні буржуазні, ні "демократичні", ні навіть "соціалістичні" правительства Європи й Америки не вимагають у сіх людей ні юридичних, ні фактичних доказів їхнього "представництва". Вони бачать у них оборонців буржуазного ладу, вірних слуг контрреволюції, "якими, — як висловив ся один міністер буржуазно демократичного правительства, — мож на скористувати ся в боротьбі з большевизмом".

З огляду на вище сказанє я звертаю ся в імені і з дозручення Закордонної Групи Укр. Комуністичної Партії, яко член її, до європейських і американських товаришів по світогляду й партійності з горачим закликком усіма можливими для них засобами паралізувати шкідливу як для соціального так і національного вивольєння українських працюючих мас діяльність вище згаданих людей, що називають себе послами, міністрами, членами Директорії й взагалі агентами "Правительства Української Народної Республіки".

З окрема Зак. Гр. У. К. П. звертає увагу: англійських товаришів на наміри англійського Правительства організувати з українських контрреволюційних елементів новий похід на Совітську Україну, беручи на себе всяку піддержку й особливо фінансованє сеї акції.

Усіх же товаришів, а надто італійських і німецьких, Зак. Гр. У. К. П. лірошить як найенергійніше й рішучіше перешкадати українській контрреволюції "переправляти" українських полонених з їхніх країв у Польщу й Румунію, де сіх нещасних людей примусом і обманом в інтересах антантського імперіялізму, польсько-румунської буржуазії й української салдатески (отаманії) направляють на братів-бійців віину з робітничо-селянськими червоними військами України й Росії, що борять ся за визволенє всіх поневодених, погноблених і експлуатованих класів і націй усього світа та за розумне, справедливе, трудове жите всі людськості.

З комуністичним привітом

В. Винниченко,
бувшій Міністер - Президент перших двох Правительств Української Народної Республіки.

Шершій Голова Директорії Укр. Нар. Республіки,
член Закордонної групи Української Комуністичної Партії.

Відень, 22. цвітня 1920.

Від Редакції: — Повисший лист Винниченка містимо як історичний документ для інформації наших читачів, при чім заявляємо, що в багатьох місцях ми з його змістом не годимо ся.

ПЕТЛЮРІВСЬКІ КОМЕДІ.

У всіх столицях різних країв виставляють під теперішній час "аматорні" петлюрівські труп різні комедії, про котрих "слава" лунає по цілм світі.
Недавно одна з таких комедій відіграє в Відні і закінчила ся трагедією. Драматичну роль виконав в ній секретар петлюрівського "подольського" Бідельського. Закінчив він сю "комедію-драму" в той спосіб, що перерізав собі на ногах бритвами жилу, а потім ще й повисив ся.

Віденські часописи кажуть, що "режисері" сеї "комедію-драми" в Відні — члені "високої Директорії" Макаренко і Швець і єкс-голова петлюрівської місії в Парижі Сидоренко, таким закінченем "комедію-драми" не дуже вдволені, бо зі смертю "аматора" Бідельського висмикнулось з їх рук 60,000 доларів.

В виду понєсеня таких великих коштів, петлюрівські "а-

матори" рішили більше "комедію-драм" у Відні не ставити, а лише "комедію-оперетку".

З приходом літнього сезону петлюрівська "трупа" в Вашингтоні (всього з двох чи трох людей) під проводом Ю. Бачинського "відіграє" 30. цвітня с. р. в салі американського суда пораз перший для ширшої американської публіки свою "комедію-оперетку" п. н. "Бачинський чи Імханицький".

Секретар петлюрівської місії у Вашингтоні і член сеї "трупи" Козакевич написав про сю "трупу" цікаву "рецензію". Із сеї "рецензії" довідуємо ся, що ся "трупа", яка складала ся перше лише з чотирох "аматорів": Бачинського, Кадеца, Козакевича і Імханицького, обійшла ся українському селянинові і робітничові в 114,770 доларів, котрі пішли "з димом".

На оставші єще в касі "трупи" 12,690 фунтів штерлінгів (на теперішній курс о-коло 80 тисяч доларів) "аматори" Бачинський і Імханицький зробили "конкурс", тобто, котрий ліпше відіграє роль, той дістане і гроші.

"Комедію" виставили вони перед американським судом, але судія сказав, що трають "ротен" і тому навіть не хотів вислухати тої "комедії" до кінця.
Прайс отстав ся за тим, в кого ключі від скарбонки.

Львівська "Громадська Думка" з 21. марта доносить про зазанованє у Відні єще одної такої "трупи", котра має називатися "Буковинський політичний клуб".

До сеї трупи вступило вже декотко членів. Головний "режисер" петлюрівських "комедій" у Відні, Макаренко, внаслідкуванє на початок сеї "трупи" ні менше ні більше, лише один мільон австрійських корбон.

Коли "трати", то "трати"...

До Злучених Держав прибув недавно головний ключові із петрушевичо-панейко-денікського цирку в Європі Цегельський і вже розпочав організацію комедіантів в Нью Йорку, з котрими вивезуть збирать ся пустити ся в "тур" по американським континенті.

До призду в Америку прибуло його-фінансове банкруцтво вище згаданого цирку в Європі, котрий зівстав сконжурований петлюрівський опереточними комедіянтами.

Судачи після провалу "комедії" Бачинського і Ко, американські часописи сподіють ся, що "трупа" Цегельського в Америці "збитує" петлюрівських "комедіянтів".

Більшість часописів помістили "оголошенє" про "трупу" Цегельського в такім дусі:

"Українські робітники! Стережіть своїх кишень!"
Має він бути добрий ключові...

Наробивши в свій час багато шуму та крику "трупа" Сіменючича — завергла, або як кажуць по театральному, "розіхала ся на літні вакації". В головнім "штабі" сеї "трупи" сподіють ся, що до розпочаття осіннього сезону средств вистарчить.

Ходить чутка, що двох "визначних" членів сеї "трупи" збирають ся відіхати до Європи, де візьмуть участь в петлюрівській оперетковій "трупі" у Варшаві.

Волинець.

Страйк хінських студентів закінчив ся.

ШАНГАЙ, Хіні, 12. мая. (Спізнено.) — Три мільони хінських студентів, котрі 14. цвітня підняли були повстанє проти прямих переговорів пекінського мітарного правительства з Японією в справі полагожденя шангуїнського питання, повернули нині до своїх шкільних кімнат, після того як страйк зівстав зломаний.

Страйк в Еспаї.

ВАЛЕНЦІЯ, Есп., 5. мая. — Страйкове положє в сім місті заострило ся. Робітники у всіх галузях промислу покинули роботу і навіть театри мусяди замкнути двері. Засоби хліба, мукі і мяса страшно малють. Такого застановленя всіє роботи ніхто не пам'ятає в сім районі.

Страйк портових робітників в Аргентині.

БУЕНОС АЙРЕС, 5. мая. — Вивіз вонни і шкіри зівстав вчаси здержаний через страйк, який викликали портові робітники з симпатії до страйкуючих вже робітників в великих магазинах.

ПОГЛЯНЬТЕ НА НАШУ ВИСТАВУ ПРЕМІЙ
НА 856 MAIN STREET.
УЖИВАЙТЕ
ROYAL CROWN SOAP
Шадіть купони і жадайте листи премій в РУСЬКІЙ КНИГАРНІ, під ч. 850 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.
The ROYAL CROWN SOAPS Ltd.
654 MAIN ST.
PREMIUM DEPT.

ВЕЛИКА НОВІСТЬ В МОНТРЕАЛІ!
НАНОВО ВІДКРИТА
ДРУКАРНЯ
Івана Гнди
3 MILTON, COR. MAIN ST., (I. I. П. поверх)
Заосмотрена в велику скількість різної величини черенок українських, руських, польських, англійських і т. п. Друкує всіє тікетти, оголошеня і великі плякати на концерти, представленя, балі і пікніки; листові папери, картки, весільні і всякі інші запрошеня; всіє офісові (бюрові) роботи; книжки всякого змісту і величини.
На бажанє друкує і в кількох кольорах.
Всі друкарські роботи виконує гарно, солідно і точно по уміркованих цінах.
НА ПРОВІНЦІ ВИКОНУЄ СЕРЧАС.

Східна Галичина під польським наїздом.
В віденській "Укр. Прапорі" з 10. цвітня є поміщена стаття О. Н. п. н. "Любіть ворогів ваших", в котрій є подані слідуючі дані про положє населєня східної Галичини під польсько-шляхоцьким наїздом:
1. В тюрмах і таборах (в Галичині) даліше гинуть десятки тисяч українських жінок і мужів за се тільки, що вони Українці. Побивають їх і голodom морять. І вигнають вони сотками в день в день. А на місце померших привозять Польки все нових ввизів. І ні один Українець не певний, що завтра не втратить свободи — без найменшої причини.
2. В знищених війною селах української Галичини грабують польські жандарми й урядовці сиріт українських ввизів до останка. За найменший протест розстрілюють голодних людей і пускають з димом їх оселі.
3. Українські школи й їх товариства позамікани: До однієї школи в столиці її Львові — не має доступу ні один Українець, ні одна Українка! Бо на се треба показати ся, що служило в польській війську або при польській військовій шпиталі, коли всі Україні служили в українським війську і в українським шпиталах.
4. Над тисячами українських урядовців і їх сім'ями творить ся нечуваній глум: удають Польки милосердних Самаритян і буцям то "прймають до служби" що десятого з них. Але з тим, що він мусить опустити рідний край Галичину і перенести ся служити в Польщу — чи то в Познанщину чи в Мазурщину. Хто знає, що тепер на перевезенє одної меблі треба мати майно (коли той меблі взагалі не розкрадуть по дорозі по заплаченому фрахту), — той розуміє весь глум польської влади над нещасними жертвами.
5. До ніякої самоуправи навіть по громадах Польки Українців не допускають, хоч би се були чисто українські громади в чисто українських околицях. Насилають туди на комісарів всюку польську наводок, різних кримінальників і розбійників, які тільки те й роблять, що крадуть, розбивають і розбійничать, а не діють і придувають тортури для вишнєня українського народу.
6. В цілм краю польське урядництво таке скорумповане, що Галичина стала одною великою печерою розбою, краде живи, насильств, знущань і всяких переслідувань, яких не робили навіть Турки на Балкані, і все се творить ся на нащій землі з дорученя Міжнародного Трибуналу, який передає полякам сей наш край в управу уми-забезпеченя його перед "большевизмом". Коли тільки четверта часть описів польських звірств і анархії, які знаходимо в польській пресі, — правда, — то годі дивувати ся, коли все населєне Галичини очікувало приходу бодьшевизму або якої небудь іншої сили як спасення й правдивого воскресєня "от гроба", в який систематично пхав наш народ Польща.
Те саме, що в Галичині, дієть ся також на Волині й Польді.
(А Петлюра і "Укр. Голос" хочуть ще наділати таким шляхоцьким "раєм" і Велику Україну, — прим. склад.)

ЧИ ВИ З НАМИ ЛИШЕ СЛОВОМ, ЧИ Я В ДІЛІ?

(СЕ Є ВИКАЗ ТИХ ЧЛЕНІВ УКР. РОБ. ДОМУ, КОТРИ ВЖЕ ЗЛОЖИЛИ СВОЇ ПАЙКИ, ПО ДВАЦЯТЬ ДОЛЯРІВ, АБИ ЗОВСІМ ПОЗБУТИ СЯ ДОВГУ У Р. Д. ЧИ ВАШЕ НАЗВИСКО ВЖЕ Є МІЖ НИМИ?)

Table listing names and amounts for the Ukrainian Labor Home. Columns include names (e.g., Н. Личук, В. Мартин) and amounts (e.g., \$50.00, \$25.00).

ВІСТІ З УКР. РОБ. ДОМУ.

ЩЕ СЛІВЦЕ ПРО ДОВГ УКР. РОБ. ДОМУ.

Не хотілоб ся вже врешті говорити про той проклятий довг У.Р.Д. і не говоривли ми, колиб його вже не було. Біда однак в тім, що довг все ще тяжить на нашій інституції і ми мусимо про нього говорити вам, товариші, до того часу, поки він не буде сплачений.

Дальші жертви на сплату довгу Укр. Роб. Дому.

Дорогі Товариші! Прошу помістити наших парувів на сторінках нашої часописи. Нас 18 товаришів, котрі вертали 16. січня, 1920 р. з полону (де ми перебували — дехто 4, а дехто 5 років) були змушені голодом вдатися телеграфічно з дороги до Укр. Роб. Дому за поміччю. Кілько ми бажали, тільки нам Укр. Роб. Дім дав.

3 ПЕТЛЮРІВСЬКОГО БАГНА В АМЕРЦІ.

Секретар петлюрівської місії в Вашингтоні викриває "господарку" Ю. Бачинського.

Секретар петлюрівської місії в Вашингтоні, в Злуч. Державах, В. Козакевич розіслав недавно до українських газет в Америці лист, котрий розкриває "господарку" народними грішми, яку він п. Бачинський, голова петлюрівської місії в Вашингтоні. В сім листі згадується і про ще одного петлюрівського "діяча", Імханицького, який недавно хотів був усунути Бачинського від проводу в місії і самому обійняти те місце, що йому очевидно не вдалося.

Дальші жертви на сплату довгу Укр. Роб. Дому.

Дорогі Товариші! Прошу помістити наших парувів на сторінках нашої часописи. Нас 18 товаришів, котрі вертали 16. січня, 1920 р. з полону (де ми перебували — дехто 4, а дехто 5 років) були змушені голодом вдатися телеграфічно з дороги до Укр. Роб. Дому за поміччю. Кілько ми бажали, тільки нам Укр. Роб. Дім дав.

Table listing names and amounts for the Ukrainian Labor Home. Columns include names (e.g., Форт Франсес, Онт., П. Козловський) and amounts (e.g., \$5.00, \$5.00).

ДОВГ УКР. РОБ. ДОМУ

без провенту за 1920 р. — вносив — до 27 цвітня \$33,963.57 Від 27 цвітня до 15 мая вкладаю жертв на сплату \$ 621.90 Остаєсь довгу \$33,341.67 Слідить, о скільки Ви його зменшите на садиуючий раз!

3 ПЕТЛЮРІВСЬКОГО БАГНА В АМЕРЦІ.

Секретар петлюрівської місії в Вашингтоні викриває "господарку" Ю. Бачинського.

Секретар петлюрівської місії в Вашингтоні, в Злуч. Державах, В. Козакевич розіслав недавно до українських газет в Америці лист, котрий розкриває "господарку" народними грішми, яку він п. Бачинський, голова петлюрівської місії в Вашингтоні. В сім листі згадується і про ще одного петлюрівського "діяча", Імханицького, який недавно хотів був усунути Бачинського від проводу в місії і самому обійняти те місце, що йому очевидно не вдалося.

Table listing names and amounts for the Ukrainian Labor Home. Columns include names (e.g., П. Звизик, Ів. Петрушка) and amounts (e.g., 10.00, 10.00).

ДОВГ УКР. РОБ. ДОМУ

без провенту за 1920 р. — вносив — до 27 цвітня \$33,963.57 Від 27 цвітня до 15 мая вкладаю жертв на сплату \$ 621.90 Остаєсь довгу \$33,341.67 Слідить, о скільки Ви його зменшите на садиуючий раз!

3 ПЕТЛЮРІВСЬКОГО БАГНА В АМЕРЦІ.

Секретар петлюрівської місії в Вашингтоні викриває "господарку" Ю. Бачинського.

Секретар петлюрівської місії в Вашингтоні, в Злуч. Державах, В. Козакевич розіслав недавно до українських газет в Америці лист, котрий розкриває "господарку" народними грішми, яку він п. Бачинський, голова петлюрівської місії в Вашингтоні. В сім листі згадується і про ще одного петлюрівського "діяча", Імханицького, який недавно хотів був усунути Бачинського від проводу в місії і самому обійняти те місце, що йому очевидно не вдалося.

Dr. Hans Herschman. ЧОТИРИ РОКИ В ІДЕНСЬКІМ ГЕНЕРАЛЬНІМ ШПИТАЛІ. 341 SOMERSET BLOCK. Напроти штору Ітона. Спеціаліст по жіночій і мужеським слабостям.

КУПУЙТЕ ФОТОГРАФІЇ УКР. РОБІТНИЧОГО ДОМУ в формі почтових карток ЦІНА: 5 ЦТ. ЗА КАРТКУ. Картки сі фотографічні є в двох барвах, так як в дійсности Укр. Роб. Дім виглядає. Карток сих можна уживати до переписування ся з товаришами і знакомими.

Позір! Позір! УКРАЇНСЬКИЙ Музичний Склеп. Отримав нові інструменти до оркестри і банди. Косякомбі Грамофони, також українські рекорди, російські, польські, румунські і т. д. з гарними піснями і танцями.

ПРЕНУМЕРУЙТЕ СОБІ "МОЛОТ" САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНА ЧАСОПИСЬ. Передплата — \$2.00 нарік, 10 цнт. поодинокое число.

АПЛІКАЦІЯ ДЛЯ ВСТУПАЮЧИХ В ЧЛЕНІ ОДНОЇ ВЕЛИКОЇ ЮНІЇ ЦІЛЬ О. В. Ю. Одна Велика Юнія визнає всіх зарібних робітників організувати ся без ріжниць народности, пола, або ремесла, в робітничу організацію не після ремесла, але після промислу, щоби в сей спосіб ми могли успішніше вести щоденну боротьбу за кращу платню, коротий години праці, і т. д., та щоби приготувати ся до той хвилі, коли продукція для зиску буде замінена на продукцію для ужитку.

ПОШУКУЮ Першого брата Петра Куека (Симіонового) і тіточного брата Николая Карпока. Перший з них має перебувати в Саскачевані, а другий в Эл. Державах. Пошукую також Григорія Бойчука і Івана Корольюка. Всі вони походять з села Витидівки, повіт Кішмань, Буковина. Хто би про них знав або вони самі, прошу писати на понизшу адресу: Fred Kuyek (27) Foam Lake, Sask.

ЧИТАЙТЕ! ЧИТАЙТЕ! "УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТІ" ОДИНКА ЩОДЕННА ЧАСОПИСЬ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ЕМІГРАНТІВ В АМЕРЦІ. Ся часопись має своїх кореспондентів в Европі як також в ріжних центрах української еміграції в Америці.

Ті інструкції, підписані Міністром Закордонних Справ Чеховським і Державним Контрольором Сімоновим виразно кажуть що: 1) Представництво єсть окрема функція Місії, на котру даєть ся окремай фонд, побіч грошей на інші цілі. 2) Гроші не видані на одну ціль, як наприклад Представництво, можуть бути видані на другу, приміром, Пресове Бюро, але в ніякому разі не можуть бути ужити на додаток до платні членам Місії. 3) Лише гроші на подорожні кошти виплачуєть ся членам Місії в безвідчитне розпорядженні.

КАПІТАЛІСТИ І РОБІТНИКИ.

(Надіслане.)

Преса в теперішній час дуже багато розписує ся про кооперацію капіталістів і робітників, а правительству у всіх майже краях роблять спроби поладати ці дві класи з собою і скликують конференції, щоби виробити точні порозуміння. Всі ті конференції однак розбивають ся і з того всег виходить один "шник". Причина тому ся, що висші сфери "не признають" класової борби, котра фактично відбуває ся, а уважають її видумкою соціалістів. Пригляньмо ся ми укр. робітникам близько сій справі і по можливості розсудім, чи справді може бути таке порозуміння, чи ні.

Чи може жити в згоді паче з блохом, що сидить на його тлі? Чи можуть вони поладатися? Чи може бути якась кооперація між робітником і паразитом, що сидить на його тлі та вкорочує дні його життя? Так як на кождє із сих питань мусить кождий відповісти: ні, так і на питанє, чи може бути кооперація між робітником і капіталістом, мусить ся відповісти негативно. Невжеж може бути кооперація між класою панів, що наймають робочу силу, а класом рабів, що продають свою силу!

Кждий робітник скоро зрозуміє, що в його інтересі є як найменше працювати і за ту працю дістати як найбільшу заплату, а капіталіст знова хоче дістати як найбільше роботи від робітника за найменшу платну. Якаж тут може бути гармонія і кооперація, коли головні засадничі точки в обох противників собі таборах є собі противірничі?

Давніше, коли індустрія не була ще так високо розвинена, коли робітник був заравно і роботодавцем, тоді могла бути кооперація, але не в теперішній індустриальній системі, де з випродукованих товарів дуже мала частина йде на платню робітникам а решта опиняєт ся в бездонних кишнях підприємця-капіталіста, яко річний зиск або дивіденда. Причина тому ся, що класа капіталістів має право на власність машинерії і тому, що робітник не може працювати сам на себе і у себе самого з браку машин, то він мусить продавати себе яко товар небуль власнители знарядів продукції, щоб продовжати сяке таке існуванє з своєю родиною.

Кли підприємець купує машини (знаряди) в фабриці, щоб почати якусь індустрію (промисл), то він заравно мусить купувати або наймати робітників, щоб оперували тими машинами. Скоро якась часть в машині зломить ся, то її викидають і заступають новою. Чи не так само і з робітниками, наколи котрий з них стане калікою, — чи його також не викидають на "ярду скрепів"? Чи дуже клопоче ся підприємець тим, чи робітник буде здоровий, та яке його буде житє? Скреп скрепом, думає собі капіталіст і наймає на місце хорого робітника — здорового. А взимь з другого табору — капіталіста, що вилежеть ся на старі літа в дорогих фотелях, має всег до волі і т. д. Йому лиш одно на думі: продовжєне свого життя. Чи й тут межі ним а робітником-калікою, що не встанє працювати і засуджений може на повільну голодну смерть, є яка кооперація? Чи не виглядає воно нам, що той один зрабував сотки, щоби міг сам жити у вигоді, а робітнича часть була така мала, що він мусить на старші літа голодувати? Чи не виглядає воно так, що если тепер хтось говорить про кооперацію робітників і капіталістів, то він має на гаді, щоби робітник сівів тихо і давав ся дальше стричи капіталістови?

Більша часть нинішних підприємств се так звані акційні товариства. Нині капіталіст може мати свій капітал в двай

цятьох або і більше таких підприємств. Ріжного рода наняті капіталістами слуги, які наглядують за інтересами сучасних капіталістів, говорять капіталістам, що там і там було би добре вложити таку а таку суму грошей, і се є все, що нині мільонер знає про індустрію, в котру він вкладає надвишку свого капіталу. Підприємство капіталіста може бути віддалене від його місця перебуваня тисячі миль і нераз капіталіст навіть не знає, чи така місцевість, де знаходит ся його підприємство, є де на мапі. Про те, де є природні багатства і робітники, котрих можна визискувати, довідують ся — наняті капіталістом слуги. Капіталіст наймає робітників з більшим вишколенєм, ріжних управителів, заводателів, книговодів і т. п. — і пощо йому самому журити ся своїм підприємством? Він не знає, в яких умовах його робітники живуть, і не хоче сего знати. Одно, чим він інтересуєт ся, се зиск, і доки він його одержує, пощо йому чини клопотати собі голову. Заходить тепер питанє, що за хосенну роботу виконує такий капіталіст, що робітники мусить віддавати йому три четвєртини того, що вони випродуковують? Після якого закону він домагаєт ся від робітників, щоби вони віддавали йому все, що випродуковують, в заміну за мізерне існуванє?.. Сила — закон. При помочи сили забираєт він від них все, опираючи ся на закони вироблені одною класою і в її користь.

Кли робітники страйкують о побільшенє своєї щоденної порції хліба, капіталіст має право присидувати їх голодом, щоби вони піддали ся. І тут нема кооперації між ними. Робітник віддає продукт своєї праці, бо він є присидуваний, а капіталіст бере, тому, що він має за собою правозакон і фізичну силу.

Антагонізм між капіталістом а робітником є висновком противірничости системи соціальної продукції а капіталістичного привласненя. Знаряди продукції уживаєт ся соціально а форма привласненя така сама, яка була тоді, коли робітник був власнителим своїх знарядів і консеквентно також і вибору. Теперішній антагонізм між капіталістами і робітниками буде доти, доки людуство не заведе такого устрою, де знаряди продукції будуть не лише спільно уживані до продукования, але будуть також і спільною власністю. Коли настане такий устрій, до чого ми всі мусимо стреміти, то й продукт нашої праці буде нашою власністю, а не кількох паразитів.

Ми ніколи не дурім себе, що антагонізм між робітниками і капіталістами є припадковим, бо він є немінучий в капіталістичній системі продукції. Межі робітниками і капіталістами мусить завжди йти борба і тому вони не можуть в жадній спосіб працювати в гармонії. Та борба не лише не устає, а противно, з кождим днем стає горячішою і завзятішою. Вся работа тих, що старають ся в теперішній спосіб привести до порозуміння робітництво і капіталістів є даремна.

Робітник і капіталіст можуть жити в згоді аж тоді, коли капіталіст надіне робочі штани і стане разом із робітником при роботі. А як прийде соціалізація знарядів продукції, тоді буде згода і гармонія між капіталістами і робітниками, а не скорше. Щоби той липший для цілого людуства лад як найкорше прийшов, ми мусимо звернути всю свою енергію в тім напрямі. Ми звернім свої сили проти нерабів-капіталістів, даймо йому роботу і зробім з того струпа на людськості — пожиточну людину.

Ф. Граб.

З ГЕМЛТОНУ, ОНТ.

В сїм місті замешкує велике число українських робітників. Всі вони працюють на тутешніх фабриках, роблять шо найтяжші і найчорнійші роботи, а вже само собою розумієт ся, що сї роботи найгірше оплачують ся.

Тутешні українські робітники можна поділити на три групи. Одна з них часту свого тижневого зарібку несе в неділю до темнителя в реверенді, та там на вколінках відмолює свої "тріхи", а "відмолюшник" збираєт ся гуртком до одного із знакомих і пускає другу частину свого зарібку коло фляшки.

Друга група, ся вже навіть і не молить ся, а після роботи просто до пул-руму, або до покора, котрий то як звичайно водить ся, закінчуєт ся дуже часто мордобитієм а то і кортом.

Трєта група, є свідомі робітники, котрі сходять ся часом, говорять та радять над долею робітника, і багато свобідно від роботи часу, посвячують на вивселенє себе самих. Читають газети, книжки і живуть лишє думкою про своїх братів-робітників на Україні, слідять за їх боротьбою за вивселєне із ярма працюючого люду. Вони чекають того часу, тої хвилини, коли можна вже буде вихати туди на Україну і стати в ряди своїх товаришів в їх боротьбі за кращу долю.

Гурток сих товаришів не великий але вони сильні думкою, бо вони є свідомі свого діла, свідомі себе самих і коли прийде час, то та темна п'яна маса мусить піти за ними, бо для неї иншої дороги не буде.

На закінченє скажу першим двом групам: киньте, товариші, тих патлатих та в реверендах, киньте пул-рум і покур і горілку і йдіть за приміром свідомих товаришів, беріть ся за книжки, читайте робітничі газети, а тоді пізнаєте, шо ви поступаючи так, як ви робите нині, були великою колосою на дорозі робітничого руху.

М. С.

ПОМОЖІМ ТОВАРИШОВИ!

Від т. Т. Гушула з Колмен, Алта, який находить ся тепер на кураші в Рочестер, Мінн., в Зауч. Державах, дістаю ми сідкувший лист з просьбою о поміщенє його в "У. Р. В.":

Дорогі Товариші!

Я, Тимофій Гушул, з Колмен, Алта, знаходжу ся в теперішній час в Рочестер, Міннесота, в шпиталі. Хорую я на серцеву недугу (бите серця) вже довгий час. Зруйнований я не тільки фізично, але і фінансово. Як мені не тяжко і не прикро се робити але не доля яка мене постигла, примуше мене звернути ся до вас свідомих товаришів робітників о поміч.

Дорогі товариші робітники! До Вас я кличу о поміч! Поможіть мені в сию критичну хвилину! Не забувайте товариші, що я був в Ваших рядах, був і є Вашим вірним товаришом, стояв в рядах свідомих товаришів, і о скілько було моїх сил і знаня боров ся за добробут робітничої класи. І нині, я не маю крім Вас свідомих робітників, до кого звернутись за помічю. Товариші! Я ніколи не відмовив ся помічи товаришів в його тяжку годину, тож сподію ся, що і Ви товариші не відмовите і мені своєї помічи. Моє

ліченє візьме кілька місяців часу, а я вже не маю чим заплатити лікарєви, ані за шпиталь. Місто се чуже і я тут нікого з знакомих не маю. Від жени, не сподіюсь жадної помочи (хотий вона і заняла мое місце по ремеслі), бо вона заведло заробляє на жите собі і дітям.

То ж відзиваю ся і апелую до всіх товаришів робітників, як на заході Канади так і на сході, до робітничих товариств, а з особна до всіх односельчан з села Рожнова, Снятинського пов., поможіть мені в сій критичній хвилі! Дайте нагоду еще раз стати у Ваших рядах. Дайте мені, вашу товариську поміч. Судьба моя, товариші, у Ваших руках і від Вас залежить чи бути мені знову межі Вами!

Зістаюсь Вашим товаришом за кращу долю, Тимофій Гушул.

Всі жертви прошу слати на адресу моєї жени:

Mrs. Lena Thos. Gushul
P. O. Box 209
Coleman, Alta., Canada.

Лист т. Гушула говорить сам за себе. Всі товариші, які є в спромозі оказати поміч найшовшому ся в нещастю товаришеві, повинні негайно се зробити. Памятаймо, товариші, одні за других, бо ніхто, крім нас самих, нам в нашім нещастю не може. З особна ж т. Гушула, як колишній діяльний член в укр. робітничім русі, заслугоє на те, щоби йому тепер помочи, ратувати його від смерти. Тому поможіть, хто скільки може, сейчас!

ЗАЯВА.

Веленд, Онт.

Отсим заявляемо редактору "Українського Голосу", щоби перестали висилати на мій адрес бончами свою часопись. Перше, що я, як робітник, з паськими часописами не хочу мати нічого до діла, а друге, що тутешні українські робітники "Українського Голосу" не купують. Я свого часу заявляв панам від "Українського Голосу" листовню, щоби перестали слати мені свою часопись, однак вони се не зробили і шлють дальше, тому я примушений заявити їм публично, шо не висилайте, бо не буду платити.

Н. Салдат.

Вінніпер, Ман.

Товаришу Редакторе!

Щкода мені забирати місце в нашім часописі, але щоб робити, коли не може відігнати ся від "Українського Голосу". Панове редактору! Я вже вам писав, щоби ви перестали висилати мені вашу газету, бо я не буду за неї платити. Відчепіть ся ви від мене з вашим "освідомленєм", лишіть мене таким, яким я є. Діть собі за дереплатниками до Варшави; там ваші всі надії і ваші "герої", до котрих ви молите ся. Отож ще раз заявляю вам: не шліть мені вашої газети, бо не буду платити. Нехай вам платять ті, кому ви служите: Петлюра, Лівницький і інші варшавські підліжки. М. Чабан.

З РІДЖАЙНИ, САСК.

До відома членам і прихильникам Українського Робітничого Дому в Ріджайні.

Піврічні збори членів Українського Робітничого Дому в Ріджайні відбудуть ся в неділю, 6. червня, о годині 2-ій по полудни. На сих зборах будуть порушені важні справи, як статут Українського Робітничого Дому, піврічне справозданє і инші; тому просить ся всіх членів, як і прихильників прийти на сї збори, щоби можна було справу обговорити як слід.

Пригадуємо також членам, що місячні збори відбувають ся кожного місяця в неділю по першим, а засідана комітету кожного понеділка о годині 8-ій вечером.

Від 1. цвітня, 1920 р. при Укр. Р.б. Дому існує школа української мови для дітей і наука відбуваєт ся кожного дня від години шестої до осьмої. До тепер вписало ся двацять і четверо дітей, з котрих двацять вчашають регулярно.

Дальші жертви на У. Р. Д. в Ріджайні:

Яким Лєськів \$10.00.
По 5 дол.: Стефан Лихий, Петро Николаєв, Михайло Кавчук, Федор Гук, Олексим Карлинок, Іван Гладій з Мус Джо, Анна Демчук, Йосиф Бучковський, Марія Бучковська, Леонтіна Марчук, Теодор Соломон, Теодор Марчук, Домка Пурич; по 2 дол.: Кость Тимчук, Михайло Цимбалюк; по 1 дол.: Адам Ільчук, Е. Лашіцкі.

Заряд Укр. Р.б. Дому в Ріджайні складає сердечну подяку всім жертводавцям і дальшім жертви просить ся слати на адресу:

Ukr. Labor Temple
726 Victoria Ave., Regina, Sask.

Заряд Укр. Р.б. Дому в Ріджайні.

ДО УКР. РОБІТНИКІВ В РІДЖАЙНІ, САСК.

Драм. Тов. ім. Т. Шевченка, котре існує при Укр. Р.б. Домі в Ріджайні відгограє в суботу 29. мая штуку в трох діях П. Струтинського п. н.:

"СТРАЙК"

Штука ся граєт ся в Ріджайні по раз перший і кождий не повинен опустити нагоди щоби її побачити.

Початок о год. 8.30 вечером.

Ціни місця: 50 і 35 ц., а для дорослих дітей 25 ц.

Едмонтон, Алта.

Ми перечитали відозву в "У. Р.б. Вістях", шо в Вінніперу односельчани з села Брідка, пов. Заставна, Буковина, заложили комітет для вдів і сиріт в старім краю.

Ми яко односельчани в Едмонтоні є за тим, щоби і другі тов. з Брідка, заінтересувались сею справою і жертвували для бідних вдів і сиріт. Знаємо які там обставини під бобрським панованєм. Нас односельчани є тут поважне число в Канаді і Злучених Державах, котрі повинні заінтересувати ся сею справою і поспішити з жертвами на сию так необхідну шль. Кажє народна приповідка: "Громада по нитці, тай бідному сорочка". Ми односельчани з Едмонтону зложили жертви і вислали на руки тов. І. Шидловського 796½ Main St. Winnipeg, Man.

Імена жертводавців:

Манюлій Гудима \$5.00
Іван Гудима 5.00
Василь Тирон 2.00
Николай Куніцький 2.00

В Вінніперу жертвували:

Яків Шасталь 5.00
Іван Шидловський 5.00
Василь Шасталь 5.00
Василь Делєй 1.00

Разом \$30.00

Дальші жертви посилайте на адресу:

I. Shydlovsky
796 ½ Main St.
Winnipeg, Man.

ПОШУКУЮ

в дуже важній справі свого брата Дмитра Скоропаду, родом з Нараєва, повіт Бережани, Галичина. Два роки тому назад перебував в Клівленд, Огайо, а тепер має перебувати десь на Заході або в Канаді. Хто би знав його адресу або він сам, прошу зголоситись до:

M. Skoropada
430 Martin St.
Detroit, Mich.

ПОШУКУЮ

свого кривана Василя Слободяна, з села Товтрів, повіт Заставна, Буковина. В р. 1912 перебував в Мус Джо, а тепер має перебувати в Сидні, І. маю для него лист з старого краю. Хто знає його адресу або він сам, хай зголосить ся до:

Prokrip Pelephanski
303 Main St., South Hill
Moose Jaw, Sask.

(27)

УКРАЇНСЬКИЙ РОБІТНИЧІЙ ДОМ В РІДЖАЙНІ.

Від 1. цвітня, 1920 р. при Укр. Р.б. Дому існує школа української мови для дітей і наука відбуваєт ся кожного дня від години шестої до осьмої. До тепер вписало ся двацять і четверо дітей, з котрих двацять вчашають регулярно.

Dr. C. J. BERMACK
ФІЗИК — ХІРУРГ — СПЕЦІАЛІСТ
Оператор від паралітичних хоріб м'язів і жемців.
Резиденція: 292 СТЕЛА ЕВНО, — Телефон Ред.: Ст. Дж. 1288
Офіс: 374 СЕЛКІРК ЕВНО, — Телефон офісу: Ст. Дж. 3578
Через довгий час практикував в клініці в Нью Йорку, в Блундпегу в Дженерал Госпітал і через один рік в Вензуер.
УРЯДОВІ ГОДИНИ: — від 2 — 4 по пол.; від 7 — 8.30 вечер.

НОВА УКРАЇНСЬКА РЕСТАВРАЦІЯ
від ч. 624 Мейн Стр. (на розі Logan і Мейн ул.) під назвою:
ROYAL LUNCH COUNTER.
Власнителим і управителем сєї реставрації є І. КУЧЕР, буваній шеф реставрації Robinson і Boston Lunch.
Хто заходив попередно до "Бостон Ланч" той признає, шо діставав кайлітні страви.
Заходіть до нашої реставрації, де за малі гроші дістанете багату смачних страв і добру обслугову.

НАЙБІЛЬША УКР. КРАВЕЦЬКА РОБІТНЯ В ЕДМОНТОНІ
ГАРНИЙ НОВИЙ МАТЕРІЯЛ, ДОБРИ СУКНА, НАПІНОВИША МОДА.
ЦІНИ У НАС УМІРКОВАНІ, З ПЕВНОСТЮ ЗАДОВОЛЯТЬ ВАС.
ПРИНИМАЄМО ЗАМОВЛЕННЯ З ПРОВІНЦІЙ.
Робота виконуєт ся на умовлений час.
За чесну, адоволяющую обслугову ручить власнителим.
С. ГОЛОВАЧ.
Просить ся зайти або писати на адресу:
The Economy Tailors
9697 JASPER AVE
EAST EDMONTON
Next to Dreamland Theatre

НОВІ КНИЖКИ!

Олюнка, два томи	.80
Маруся і інші оповіданя	.40
Історія Боротьби Віри з Наукою	\$1.50
Камінна Душа	1.50
З Ласки Родини, в оправі	1.75
Що кождому фермерови потрібно знати	.75
Українсько-Англійський Кухар	1.00
Домашній Лікар	.50
Про Івана Гуса	.10
Філософія Соціал Демократії	1.50
Еволюція в образах	1.25
Кривавий Шлях	.40
Каменярі	1.00
Не піддавай ся біді	.25
Батьківщина	.25
Тайна розмова	.50
Житє Ісуса Христа	.75
З філософії і політики	.65
Новітня суспільність і церква	.25
Про жіночу неволю	.30
Боріт за правду	.50
На етрічу соціо золотому	.50

Каталог висилаємо даром.
UKRAINIAN BOOK STORE
10234—96th St. — — — — — Edmonton, Alta.

ЗА ДОБРИМИ КОЛЕСАМИ
ЗАХОДІТЬ ДО
В. Н. КОЛТСНИКА.

Маю на складі нові і уживані байсиклі по уміркованим цінам.
НАПРАВЛЯЄ СЯ ВСЯКОГО РОДА БАЙСИКЛІ.
Заходіть або пишть на слідуючу адресу:
BICYCLE & SUPPLY CO
880 MAIN ST. — — — — — WINNIPEG, MAN.

ТОВАРИШІ! ВІДНОВЛЯЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ НА "УКР РОБІТНИЧІ ВІСТІ".

